

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ (ΧΩΡΟΣ) ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2000, ημέρα Κυριακή και από ώρας 9 π.μ. έως 6 μ.μ., στο Κέντρο «ΜΠΑΛΚΟΝΙ» στον Καρέα, συνεστίαση που διοργάνωσε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας.

Η αίθουσα γέμισε από Νεχωρίτες. Το κλίμα ήταν χαρούμενο και συγκινητικό. Όλοι άνοιξαν αγκαλιές για να σφίξουν αγαπημένους. Χέρια ενώθηκαν ζεστά σε χαιρετισμό. Αυτό δείχνει την ανάγκη που έχουμε να βρεθούμε ο ένας κοντά στον άλλο. Και αυτό συμβαίνει, γιατί υπάρχει ο Σύλλογος. Χωρίς αυτόν θα είχαμε χαθεί μέσα στο λαβύρινθο των μεγαλοπόλεων.

Φέτος, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε διάφορες εκδηλώσεις στο χωριό μας τον Αύγουστο μήνα, για τα 50 χρόνια από την ίδρυσή του. Ήταν ανάγκη να πραγματοποιήσουμε και εδώ, στην Αθήνα, μία εκδήλωση, να γιορτάσουμε και εδώ τα 50 χρόνια, αλλά και να συναντηθούμε και συγχρόνως να διασκεδάσουμε.

Μετά το φαγητό ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κώστας Μάντης μίλησε προς τα μέλη και μη του Συλλόγου μας, και τους φίλους του

χωριού μας, που παρευρέθηκαν και είπε τα εξής:

«Αγαπητοί συγχωριανοί, Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου σας καλωσορίζω στη σημερινή εκδήλωση του Συλλόγου μας. Ήταν απαραίτητο να γίνει αυτή η εκδήλωση, γιατί έχουμε αρκετά χρόνια να πραγματοποιήσουμε τέτοια εκδήλωση.

Οι εκδηλώσεις αυτές έχουν σκοπό να βρισκόμαστε μαζί, όσο είναι δυνατό περισσότεροι Νεχωρίτες, και να θυμόμαστε τι μας συνδέει όλους.

Άλλοι να θυμηθούμε τα παιδικά και σχολικά μας χρόνια στο αγαπημένο μας χωριό το Νεχώρι, άλλοι να θυμηθούμε τους παππούληδες, τις γιαγιές μας, τους γονείς μας, τους προγόνους μας γενικά και τους

χωριανούς μας και έτσι να διατηρήσουμε τη Νεχωρίτικη ιδέα. Το 1950 ιδρύθηκε ο Σύλλογός μας, και φέτος γιορτάσαμε τα 50 χρόνια μιάς μεγάλης δημιουργικής ζωής και δράσης του.

Το μεγάλο έργο, που πραγματοποίησε ο Σύλλογός μας στα 50 χρόνια του, το παρουσιάσαμε στο χωριό στην εκδήλωση που έγινε στις 20 Αυγούστου και που δημοσιεύτηκε στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ». Το βασικότερο όμως έργο του ήταν ότι ένωσε όλους τους Νεχωρίτες, και φαίνεται αυτό ιδιαίτερα στις χαρές και στις λύπες.

Στην τελευταία δε περίπτωση φαίνεται η ανθρωπιά, που δείχνουν οι Νεχωρίτες και αυτό βέβαια χάρη
(Συνέχεια στη σελίδα 7)

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της Εταιρείας Ναυπακτιακών Μελετών

Στις 29 Νοεμβρίου 2000 έγιναν αρχαιρεσίες στην Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών για το Διοικητικό Συμβούλιο, για τη θητεία 2001 - 2003.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που εκλέχτηκε, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης, Πρόεδρος
Κων/νος Μακρυγιάννης, Αντιπρόεδρος
Γεράσιμος Μούρτος, Β' Αντιπρόεδρος
Νικόλαος Τριψιανός, Γεν. Γραμματέας
Μαρία Ζαμπέτα, Β' Γεν. Γραμματέας
Κων/νος Σερέτης, Ταμίας
Κων/νος Μάντης, Β' Ταμίας
Σπύρος Σκαλτσάς Έφορος Εκδόσεων και Βιβλιοθήκης και Χρήστος Σπλιώτης Έφορος Δημοσίων Σχέσεων.

Εντυπώσεις για το Λαογραφικό Μουσείο

Μέλλον έχουν οι λαοί που αγαπούν και τιμούν το παρελθόν τους. Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηνών σεβόμενο το παρελθόν και την παράδοση του χωριού, δημιούργησε το λαογραφικό Μουσείο στο Σχολείο του χωριού, με κόπο, μεράκι και πολύ προσπάθεια.

Συχαρητήρια σε όσους συνέλαβαν την ιδέα της δημιουργίας του και σε όσους κοπίασαν γι' αυτό.

Το Δ.Σ. απέδειξε την απέραντη αγάπη του στον τόπο του, με το ωραίο αυτό Μουσείο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

☆☆☆

Η τεχνολογική εξέλιξη είναι ραγδαία. Το αλφάβητο αντικαταστάθηκε από τα τρομερά τρακτέρ. Αυτό δεν σημαίνει ότι είναι άχρηστα τα παλιά εργαλεία και αντικείμενα των παλιότερων. Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηνών, δημιούργησε το λαογραφικό Μουσείο του χωριού, με όλα τα παλιά που χρησιμοποιούσαν οι προγονούμενες γενιές του χωριού, για να μπορούν η δική μας γενιά και οι ερχόμενες να μάθουν το παρελθόν των προγόνων τους, γιατί χωρίς αυτό το παρελθόν, δεν θα υπάρχει μέλλον.

Μπράβο στο Δ.Σ. και σε όλους βοήθησαν με την προσφορά των αντικειμένων που εκτίθενται στο Μουσείο.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Το Δημοτικό Σχολείο του χωριού έπαψε να λειτουργεί. Παιδικές μαθητικές φωνούλες δεν ακούγονται πια και το κτίριο όπου εκατοντάδες Νεχωριτάκια έμαθαν τα πρώτα γράμματα, ψελλίζοντας για πρώτη φορά το αλφαβητάρι και άκουσαν το πρώτο σχολικό κουδούνι να χτυπά, θα αξιοποιηθεί ως Πολιτιστικό Κέντρο.

Ο Δήμος Πλατάνου αφού το επισκεύασε (καινούργια παράθυρα κλπ.) με δικά του χρήματα, αποφάσισε να το παραχωρήσει στο Σύλλογο Νεχωριτών Αθηνών, για να χρησιμοποιηθεί ως Πολιτιστικό Κέντρο.

Ετσι στη μετώπη του Σχολείου και πάνω από την Κεντρική του είσοδο, τοποθετήθηκε ταμπέλα με τον εξής τίτλο:

**ΔΗΜΟΣ ΠΛΑΤΑΝΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ -
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙ-
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ**

Υστερα απ' αυτό, το Δ.Σ. του Συλλόγου Αθηνών υπό την Προεδρία του κ. Κων. Μάντη, αποφάσισε να το αξιοποιήσει το Σχολείο ως εξής:

α. Την αριστερή αίθουσα, όπως την αριστερή αίθουσα, όπως διαμόρφωσε ανάλογα, για διάφορες εκδηλώσεις και πολιτικές χρήσεις.

β. Τη δεξιά αίθουσα τη διαμόρφωσε κατάλληλα, για Λαογραφικό Μουσείο, που φέρει το όνομα του Επιθεωρητή Δ. Φούρλα, ο οποίος ασχολήθηκε πολύ με τα λαογραφικά και την Ιστορία του χωριού.

Κατόπιν αυτού το Δ.Σ. αποφάσισε και προγραμματίσει το φετινό Αύγουστο (2000), ποικιλία εκδηλώσεων στο χωριό:

Ειδικότερα στις 20.8.2000, ο Σύλλογος πραγματοποίησε

εκδηλώσεις στην Αίθουσα εκδηλώσεων του Σχολείου, όπου ο Παπανίκος τέλεσε τον καθιερωμένο αγιασμό. Η αίθουσα ήταν ασφυκτικά γεμάτη από ντόπιους και παραθεριστές. Ήταν μια σύναξη αναμνήσεων.

Κατά την εκδήλωση αυτή ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Δ. Κωλέττας, συνεχάρη τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. για όλες τις εκδηλώσεις και ιδιαίτερα για την ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου Νεχωριτών και μάλιστα είπε ότι ο Δήμος θα τοποθετήσει ταμπέλα σε κατάλληλη θέση της Πλατείας του χωριού, για να κατευθύνει τους ενδιαφερόμενους επισκέπτες στο Μουσείο, για να δούνε τα εκθέματά.

Αμέσως μετά το τέλος των εκδηλώσεων της βραδιάς εκείνης, οι συγκεντρωμένοι μετέβησαν στην άλλη αίθουσα του Μουσείου, το οποίο άνοιξε την πόρτα επίσημα για πρώτη φορά.

Στο βάθος της αίθουσας και σε περίοπτη θέση υπήρχε επιγραφή με τον εξής ποιητικό στίχο του Γ. ΑΘΑΝΑ:

«Και τα καινούρια αγαπάω και τα παλιά τα θέλω»

κι εγώ προσθέτω εδώ τον επόμενο εξ ίσου σημαντικό στίχο:

«Στημόνι βάζω τα παλιά και τα καινούρια υφάδι».

Στην αίθουσα αυτή του Μουσείου εκτίθενται 230 αντικείμενα, τα οποία συγκεντρώσαν και συμάζεψαν θεληματικά ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, με κόπο και πολύ προσπάθεια και φροντίδα.

Οι επισκέπτες είδαν τα εξής:

α) Το Τμήμα το Σχολικό, στο οποίο υπάρχουν 3 παλιά θρανία με έδρα Δασκάλου, 4

αναγνωστικά παλιά, πλάκα, κονδυλοφόρους, μελανοδοχείο, κουδούνι, πέννες και βέργες κρηνίσια με κόμπα, με τις οποίες ο δάσκαλος έδινε ξυλίες στους άτακτους μαθητές.

β) Το εκκλησιαστικό τμήμα, με αντικείμενα εκκλησιαστικά, όπως ξύλινο ψαλτήρι, παλιά βιβλία ψαλμών κλπ. μια μικρή καμπάνα ραγισμένη, καντήλια απλά παλιά όχι ασημένια, σήμαντρο κ.ά.

γ) Τμήμα παλιών φωτογραφιών σε Αλμπουμ συγχωριανών, από Γάμους, πανηγύρια, αποκριές, κηδείες και άλλες
(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Η Αιτωλοακαρνανία στα Γράμματα και τις Τέχνες

Μία αξιόλογη εκδήλωση - ημερίδα έγινε στην Αθήνα την Κυριακή 3 Δεκεμβρίου 2000 με τίτλο «Η Αιτωλοακαρνανία στα γράμματα και στις τέχνες στον 20ο αιώνα».

Τη διοργάνωσαν: Η Παναιτωλοακαρνανική Συνομοσπονδία (ΠΑΝ.ΣΥ.), Ένωση Αιτωλοακαρνανικών Λογοτεχνών (Ε.Α.Λ.), Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών (Ε.Ν.Α.Μ.).

Το πρόγραμμα περιλάμβανε πέντε εισηγήσεις. Ο ποιητής

Δημήτριος Πιστικός για τους ποιητές, ο ποιητής συγγραφέας Θανάσης Παπαθανασόπουλος για τους Αιτωλοακαρνανούς πεζογράφους, ο γλύπτης Θεόδωρος Παπαδημητρίου για τη σύγχρονη τέχνη και παράδοση, ο συγγραφέας Θ.Μ. Πολίτης για τους Αιτωλοακαρνανούς δοκιμιογράφους και ο φιλόλογος Κ.Δ. Κονταξής για τους Αιτωλοακαρνανούς λογογράφους.

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Στα 50 χρόνια του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας

*Πώς επέρασαν τα χρόνια,
από τότε που ιδρύθη!
Έζησε, και μεγάλος αναδείχθη.*

*Τροπαιούχος, στυλοβάτης,
πρωτοπόρος Σμαρτίτης
ώστε καύχημα τον έχει
σήμερα ο κάθε Νεχωρίτης.*

*Εισαγγελείς και δικηγόροι,
ιατροί και δικαστές,
των γραμμάτων και της τέχνης
οι ακάματ' εραστές,*

*βγήκαν απ' το Σύλλογό μας
μέσα εις την κοινωνία,
που και σήμερα κρατάνε
της προόδου τα ηνία.*

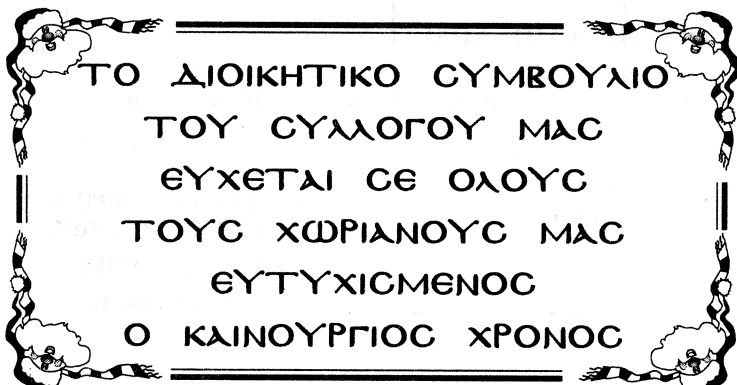
*Με τη σκέψη μας στη μνήμη
αθανάτων ιδρυτών
αιμνήστων χωριανών μας
και καλών πατριωτών,*

*ας αναφωνήσους' όλοι,
αιωνία να 'ναι η μνήμη!
Το λαμπρό παράδειγμά τους
πάντα αιώνιο ας μείνει.*

*Δώστε αδέρφια μου τα χέρια
για ένα τίμιο αγώνα
κι όλοι έτσι ας προχωρούμε
στον καινούργιο τον αιώνα.*

*Τα εκατό του τώρα ο στόχος
από σήμερα ας γίνει
κι ένα όνειρο μεγάλο
μες τη σκέψη μας ας μείνει.*

ΚΩΝ. ΛΙΑΖΗΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στην Αθήνα η Ξένη Γ. Μάλλιου - Τσαγγαδά γεννήσε κοριτσάκι.

- Στην Αθήνα η Ευαγγελία Χρ. Κωτσάλου γεννήσε αγοράκι.

- Η Ειρήνη Μιχ. Καλαθά γεννήσε αγοράκι.
Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Επανάρθωση:

Ο Ιωάννης και η Μαρία Τάτση βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Σοφία και όχι Μαρία, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο.

Ευχόμαστε να ζήσει το νεοφώτιστο και ζητούμε συγνώμη για το λάθος μας.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στη Λαμία αρραβωνιάστηκαν:

- Κων/να Χρ. Χαλαμποπούλου με το Σπύρο Μπουκακιώτη.

- Η Ελένη Χρ. Χαλαμποπούλου με το Γεώργιο Χουσιάδα.

Καλά στεφανά.

ΓΑΜΟΙ

Στην Πενσυλβάνια των Η.Π.Α. στις 17 Σεπτεμβρίου 2000, η Παναγιώτα Γ. Ζαρκάδα παντρεύτηκε τον Αθανάσιο Πετοίνη.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό η Όλγα χήρα Περ. Πανάγου.

Συλλυπητήρια στις οικογένειες των παιδιών της.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Γεώργιος Ι. Γιάνναρης, πέτυχε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Ρόδου, και σε επιτυχείς εξετάσεις πήρε το Πτυχίο Αγγλικής Γλώσσας «ΠΡΟΦΙΣΙΕΝΣΥ».

Θερμά συγχαρητήρια.

ΥΠΗΡΕΤΕΙ
ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ ΤΟΥ

Παρουσιάστηκε να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία ο Κώστας Γ. Καραγιάννης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, συγγενείς και φίλους, που μας συμπαράστηκαν με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΜΑΝΤΗΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση -

Εκτύπωση

ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγιοσταίου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 52.36.835

Κοινωνικά

για το θάνατο της αγαπημένης μας μητέρας ΟΛΓΑΣ Π. ΠΑΝΑΟΥ.

Οικογένεια: Γεωργίου Πανάγου

Οικογένεια: Αθανασίου Πανάγου

Οικογένεια: Νικολάου Πανάγου

ΠΕΝΘΗ

Αναστασία Κ. Παπουτσή

Η καλή μας γειτόνισσα, η Παπουτσίνα, έφυγε από κοντά μας. Έφυγε όρθια, μαχητική, διαυγής. Έφυγε μια καλή σύζυγος, μητέρα, γιαγιά, μια πραγματική αγωνίστρια της ζωής, μια θαυμάσια Νεχωρίτισσα. Εμείς από παιδιά τη γνωρίσαμε σαν Παπουτσίνα, έτσι την ξέραμε μέχρι τέλους κι ήταν η αγαπημένη μας. Μια ζωή ολόκληρη γειτονιά, τα σπίτια μας ήταν σαν ένα, μαζί στις χαρές, στις λύπες, στις πίκρες, στις δυσκολίες. Η ίδια πάντα στοργική μαζί μας, πάντα εκδηλωτική, με πολλή αγάπη, ήμασταν γι' αυτήν «οι ψυχούλες μου».

Η γειτονιά μας ερημώνει, κομμάτια απ' τη ζωή μας φεύγουν μαζί με αγαπημένα πρόσωπα. Έτσι είναι ο νόμος και ο κύκλος της ζωής και η ανίκητη πραγματικότητα. Όμως μας μένουν οι αναμνήσεις μιας υπέροχης γειτόνισσας και μιας ζωής που μας έωνε.

Αγαπημένη μας γειτόνισσα αιωνία σου η μνήμη.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

	ΔΡΧ.
Κων/νος Ν. Καραγιάννης	5.000
Βασίλειος Παπακώστας	5.000
Δήμητρα Μάλλιου-Γκόντα	10.000
Χρήστος Καλλιμάνης	5.000
Ιωάννης Αντ. Παπακώστας	10.000
Φόνη Παναγιωτοπούλου	5.000
Μαγδαληνή Φ. Μάρρου	10.000
Αθανάσιος Αναστ. Παπαγεωργίου	5.000

Ευαγγελία Μιχαλίτση (γένος Γ. Αλπογιάννη)	5.000
(από λάθος δε δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο)	
Βασίλειος Κοτίνης	5.000
Βασιλική Αθ. Σβούκα	10.000
Θεόδωρος Κασιώτης	10.000
Χρήστος Κασιώτης (από Άγιο Δημήτριο)	10.000
Αθανάσιος Ζώης	5.000
Καίτη Νταφύλλου	5.000
Ζωή Ξύκη	5.000

Διορθώνεται από
Μαντζιαβάς στο ορθόν

Γεώργιος Μαντζιαβάς 5.000

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Χρήστος και Ευαγγελία Κουτσκώστα	δρχ. 10.000
Μαρία και Γεώργιος Μούγιας	δρχ. 10.000

Δολλάρια

Γιώτα Γ. Πανάγου 30

Κων/νος Μπουραζέρης 50

Γεώργιος και Μαρία Πανάγου 30

Περικλής και Γιάννα Πανάγου 30

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ

Κων/νος Α. Μασγάλας εις μνήμη

του ανηψιού του Ιωάννου Γ. Φτερούγα δρχ. 10.000.

Θρασύβουλος και Βούλα Καλλιὰ εις μνήμη του ανηψιού τους Ιωάννου Φτερούγα δρχ. 10.000.

Η Κων/να Καλλιὰ - Παπαμιχαήλ εις μνήμη του εξαδέλφου της Ιωάννου Γ. Φτερούγα δρχ. 5.000

Η Μαρία Καλλιὰ - Μαρκοπούλου εις μνήμη του εξαδέλφου της Ιωάννου Γ. Φτερούγα δρχ. 5.000

Γεώργιος Κουβελάς 100.000

Βασιλική Κ. Μαρούδα 10.000

Όλγα Αθ. Μπούρα 5.000

Ιωάννης Αθ. Λειβαδίτης 5.000

Γεώργιος Χαρμαντζής 20.000

Γεώργιος Ν. Καλαθάς 40.000

Λίτσα Γ. Καλαθά 10.000

Ιωάννης Κ. Σβούκας 50.000

Κική Ντούζου - Χατζηνικολάου 10.000

Χρήστος Καλλιμάνης 5.000

Βασιλική Σακελιά 40.000

Πολύκαρπος Λειβαδίτης 10.000

Γεώργιος Δ. Φούρλας 30.000

Κων/νος Ν. Καραγιάννης 20.000

Δημήτριος Ντούζος 20.000

Ελένη Ευαΐδου 5.000

Ανώνυμος εις μνήμη του Γεωργίου Χριστοδούλου 20.000

Φώτιος Μέμμος 10.000

Οικογένεια Κων/νου Δ. Μάλλιου 30.000

Οικογένεια Μάκη Δενδρινού 50.000

Καίτη Νταφύλλου 15.000

Οικογένεια Ιωάννου Δ. Μάλλιου 30.000

Παναγιώτης Κοκορόγιαννης 5.000

Αικατερίνη Πολ. Λειβαδίτη - Γιαλαμά 10.000

Αθανάσιος Πολ. Λειβαδίτης 10.000

Χρήστος Β. Φούρλας 10.000

Ιωάννης Αντ. Παπακώστας 20.000

Κούλα Σκούφια 30.000

Ευαγγελία Κ. Κουβελά 15.000

Γεώργιος Ν. Μάλλιος 20.000

Ηλίας και Γιαννίτσα Τσιλογιάννη 20.000

Κων/νος Κούκουνας (από Αράχωβα) 10.000

Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης 25.000

Η οικογένεια Ανδρέα Ασημακάκη πρόσφερε εις μνήμη του αδελφού του Ιωάννου Μπακασούλα 20.000 και εις μνήμη του εξαδέλφου του Νικολάου Μ. Καλαθά 10.000 και του αδελφού του Ιωάννου Μπακασούλα δρχ. 30.000

Η οικογένεια Στεφάνου Ασημακάκη πρόσφερε εις μνήμη του αδελφού του Ιωάννου Μπακασούλα 20.000 και εις μνήμη του εξαδέλφου του Νικολάου Μ. Καλαθά 10.000 δρχ.

Ο Παύλος Ασημακάκης πρόσφερε εις μνήμη του αδελφού του Ιωάννου Μπακασούλα 20.000 και εις μνήμη του εξαδέλφου του Νικολάου Μ. Καλαθά 10.000 δρχ.

Αντώνιος Ι. Μαρούδας 20.000

Σωτήριος Τσαρούχης 5.000

Η Έφη Ζαρκαδούλα εις μνήμη Ιωάννου Μπακασούλα 10.000 δρχ.

Γεώργιος Αθ. Μάλλιος 50.000

Αλέξανδρος Αντ. Παπαλέξης 20.000

Ελένη Κ. Λειβαδίτη 5.000

Γεώργιος Κ. Μάντης 5.000

Βασιλική Μάντη-Ιωαννίδου 5.000

Χρήστος Κασιώτης (πρώην πρόεδρος της Κοινότητας Αγίου Δημητρίου Ναυπακτίας) στη μνήμη των: Δημητρίου Φούρλα, Σωτηρίου Χολέβα και Κων/νου Πλάκα 50.000

Ανώνυμος 15.000

Χρήστος Μέρμηγκας 30.000

Αντώνιος Αθ. Πλάκας 15.000

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Οι οικογένειες Γεωργίου, Αθανασίου και Νικολάου Περ. Πανάγου εις μνήμη της μητέρας των Όλγας Πανάγου δολλάρια 300.

Οικογένεια Αντωνίου Μιχ. Καλαθά δολλάρια 400

Ειρήνη Ι. Μασγάλα 100

Πελαγία Κ. Σιδερά 100

Αγόρω Τσιγαρίδα 100

Βασιλική Ι. Λειβαδίτη 50

Γεώργιος και Μαρία Πανάγου Δολλάρια 1.000

Γεώργιος και Μαρία Μούγια εις μνήμη του αδελφού των Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

Νικολάου Σκεπαρνιά δρχ. 500.000

ΠΑΝΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ ΑΠΟ ΤΟ Π.Κ.Ρ.

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.), πραγματοποίησε στις 19.11.2000, την ετήσια θρησκευτική - πνευματική εκδήλωση, για την ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ, ως ακολούθως:

α) Τελέστηκε Θεία Λειτουργία στην Εκκλησία του Αγίου Νικολάου Πευκακίων Αθηνών, όπου αντίγραφο της εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας, στην οποία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ, ο ταπεινός τη καρδιά, ο πρᾶος, ο γλυκός και φωτισμένος ιεράρχης. Το θείο λόγο κήρυξε ο σεμνός Μητροπολίτης. Στη λειτουργία αυτή συλλειτουργός ήταν ο γνωστός αρχιμανδρίτης Ανατόλιος Ψυχογιός.

β) Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας επακολούθησε η λιτάνευση της εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας, από την Εκκλησία του Αγίου Νικολάου, μέχρι το Μέγαρο του Π.Κ.Ρ., με τη συνοδεία πλήθους Ρουμελιωτών.

Στον προθάλαμο του Π.Κ.Ρ. έγινε Δέηση από τον Μητροπολίτη κ.κ. Ιερόθεο, ο οποίος είπε σε σύντομη ομιλία, ότι έχει δεσμούς στενούς με τους Ρουμελιώτες και ότι δεν θα φύγει ποτέ από τη Μητρόπολη Ναυπακτίας, την οποίαν υπεραγαπά. Εκεί στον προθάλαμο οι προσελθόντες Ρουμελιώτες προσκύνησαν ευλαβικά την εικόνα της Παναγίας και στη συνέχεια μπήκαν στην αίθουσα τελετών και εκδηλώσεων του Μεγάρου, για να παρακολουθήσουν το υπόλοιπο πρόγραμμα της γιορτής και να πάρουν ατομι-

κό άρτο από την αρτοκλασία.

γ) Την έναρξη του εορτασμού έκανε ο Πρόεδρος του Π.Κ.Ρ. κ. Βασίλειος Κόκκινος επιτ. Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο οποίος απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό προς τους παρευρεθέντας και αφού τους ευχαρίστησε για την αθρόα συμμετοχή τους στην εκδήλωση, κάλεσε το Στρατηγό ε.α. κ. Ν. ΠΑΡΑΛΙΚΑ να έλθει στο βήμα, ως κεντρικό ομιλητή της εκδήλωσης αυτής, με θέμα «ο Πατροκοσμάς».

Ο ομιλητής κ. Παραλίκας αναφέρθηκε διεξοδικά στη δράση του Πατροκοσμά του Αιτωλού και στο πολυσήμαντο για το έθνος και την Ορθοδοξία έργο του. Είπε ότι κάποιος συγγραφέας αποκάλεσε τον Πατροκοσμά, ως τον μεγαλύτερο Έλληνα μετά το Μ. Αλέξανδρο. Τον ονόμασε φλογερό κήρυκα, πεισματάρη ρασοφόρο, αγωνιστή, που αφύπνισε τη ρωμιοσύνη, εμφύχωσε και ξεσήκωσε τους Έλληνες Ορθόδοξους Χριστιανούς, γυρίζοντας σε σοκάκια, χωριά και πόλεις.

Δεν ήταν τυχαίος ιεροκήρυκας και οι διδαχές και τα λόγια του ήταν θεόπνευστα, προφητικά και εθεωρείτο θεόσταλτος, διαφωτιστής και μεταρρυθμιστής, εύλωτος και λόγιος. Κατήγετο από το Μ. Δέντρο Τριχωνίδας.

Μετά ανέβηκε στο Βήμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ, ο οποίος ευχαρίστησε τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του Π.Κ.Ρ., για την πρόσκλησή του στην εκδήλωση αυτή και αναφέρθηκε στην έννοια της

νέας ταυτότητας, της ατομικής Πολιτικής ταυτότητας και της Πολιτιστικής ταυτότητας. Είπε ότι ο Ελληνικός Πολιτισμός είναι ανθρωποκεντρικός και ότι στα χωριά της Ναυπακτίας που πηγαίνει, βλέπει να γιορτάζουν στα πανηγύρια τους με παραδοσιακό τρόπο και πρέπει όλοι να διατηρήσουν την παράδοσή τους. Τέλος ευχήθηκε όπως διαπρεσβειών της Παναγίας της Προυσιώτισσας και του Πατροκοσμά, να αλώσουν οι Έλληνες πολιτισμικά την Ευρώπη.

Τέλος το λόγο πήρε ο Τρύφων Χατζηνικολάου, τ. Υπατος Πρόεδρος της Ο.Σ.Ε.Α.Κ. και επί 40 χρόνια Πρόεδρος Ελληνικών Οργανώσεων της Αμερικής. Ο κ. Χατζηνικολάου, δραστήριος, φλογερός και ατόφιος Ρουμελιώτης της Ομογένειας της Αμερικής, ευχαρίστησε τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. του Π.Κ.Ρ. και τους εκατοντάδες Ρουμελιώτες, που τίμησαν την εκδήλωση αυτή για την Παναγία την Προυσιώτισσα και είπε ότι μεταφέρει θερμό χαιρετισμό των ατόπιων Ρουμελιωτών της Αμερικής και ότι ήρθε να προσκυνήσει την εικόνα της Παναγίας. Στη συνέχεια είπε ότι στην Αμερική είναι περίπου 3 εκατομμύρια Έλληνες ομογενείς, οι οποίοι ίδρυσαν 500 Κοινότητες, με μεγαλόπρεπους Ναούς, όπου κυματίζει η Ελληνική σημαία αντάμα με την αστερόσσσα των Η.Π.Α.

Στους χορούς και στις άλλες Ελληνικές εκδηλώσεις της Αμερικής εμφανίζονται νέοι με φουστανέλλες και χορεύουν παραδοσιακούς χορούς με κλαρίνα κ.λπ. Τους αρέσει η Ελληνική παράδοση και τη διατηρούν και δεν θα φτιάχνουν μόνο βρύσες και πλατείες στα χωριά απ' τα οποία κατάγονται, αλλά θα έχουν λόγο για τα διάφορα θέματα και την Ελληνική παράδοση. Αναφέρθηκε στον πρ. Αρχιεπίσκοπο Ιάκωβο, τον Δαμασκηνό από τη Δορβισιά Ναυπακτίας και το σημερινό Αρχιεπίσκοπο Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλο, με σεβασμό.

Οι ομιλητές όλοι καταχειροκροτήθηκαν, διότι οι ομιλίες τους ήταν βαθυστόχαστες και ουσιαστικές και όχι ρηχές, στερεότυπες και ουτοπικές.

Η Παναγία η Προυσιώτισσα να είναι προστάτιδα των απανταχού Ρουμελιωτών και να τους σμίγει κάθε χρόνο καλά.

Στην εκδήλωση αυτή παρέστησαν ο πρ. Πρωθυπουργός κ. Γ. Γρίβας, ο πρ. Υπουργός και Α/Εισαγγελέας Α.Π. κ. Α. Φλώρος, οι βουλευτές και πρ. Υπουργοί Α. Ξαρχάς και Απ. Κράτσας, ο Βουλευτής κ. Γ. Καραδήμας, ο Δικηγόρος κ. Ι. Καρύδας, οι οικονομολόγοι κ.κ. Ν. Μπαζίνης και Χ. Κουβέλης, ο Δημοσιογράφος κ. Π. Σταμάτης και πλήθος Ρουμελιωτών, μερικοί των οποίων έμειναν όρθιοι, λόγω έλλειψης κενών καθισμάτων.

N.M.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θεωρούμε υποχρέωσή μας να ευχαριστήσουμε από τις στήλες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» το Δήμαρχο Πλατάνου κ. Λεωνίδα Κωλέττα, διότι με δαπάνες του Δήμου:

1) Ελαιοχρωματίστηκε όλος ο εσωτερικός χώρος του Δημοτικού Σχολείου, που ο Σύλλογός μας μετά την παραχώρηση πάλι από το Δήμαρχο, το διαμόρφωσε σε Πολιτιστικό Κέντρο και Λαογραφικό Μουσείο του Συλλόγου μας.

2) Τοποθέτησε στη Δυτική πλευρά του κτιρίου σιδηρά κιγκλιδώματα, και έτσι θωρακίστηκε όλο το κτίριο.

3) Με δαπάνες του κατασκευάστηκαν οι πινακίδες που τοποθετήθηκαν σε δρόμους του χωριού μας, για αείμνηστους συγχωριανούς μας, και για τον Ιερό Ναό μας.

4) Υποσχέθηκε και πιστεύουμε σύντομα να αποστείλει σχετική επιχορήγηση προς το Σύλλογό μας εκ δρχ. 150.000, συμμετοχή του Δήμου στα έξοδα του Συλλόγου μας για τις εορταστικές εκδηλώσεις για τα 50 χρόνια του.

Το Δ.Σ.

☆☆☆

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί και τους παρακάτω συγχωριανούς μας:

1) Τον κ. Αλέκο Φλώρο, διότι με ενέργειές του στον κύριο Χρήστο Πάχτα - Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας, επιχορηγήθηκε ο Σύλλογός μας με το ποσό του 1.500.000 δρχ.

Θεράμ ευχαριστήρια και στον κ. Υπουργό.

2) Τους αδελφούς Νικόλαο και Ιωάννη Αποστ. Καραγιάννη για τη δωρεά προς το Σύλλογο 500 πιάτων (βαθιών), τα οποία θα χρησιμοποιούνται σε γάμους, εκδήλωση φασολάδας, και σε άλλες εκδηλώσεις.

3) Επίσης ευχαριστούμε και τους αδελφούς Γεώργιο και Νικόλαο Απ. Γιάνναρη για τη δωρεά προς το Σύλλογο 500 τεμαχίων κουταλιών και 500 τεμαχίων πηρουριών. Θα χρησιμοποιούνται και αυτά στις εκδηλώσεις που αναφέραμε.

4) Ευχαριστούμε επίσης και το Βασίλειο Βασιλόπουλο οπωροπώλη που μας έκανε δωρεά όλα τα καρότα (10 κιλά), που χρησιμοποιήσαμε για την παρασκευή της φασολάδας το καλοκαίρι.

5) Επίσης ευχαριστούμε και τους παρακάτω συγχωριανούς μας οι οποίοι πρόσφεραν διάφορα δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά που πραγματοποίησε ο Σύλλογός μας στις 23.8.2000.

1) Νένα Αλ. Φλώρου

2) Θεόδωρο Καψιώτη

3) Ανδρέα Ασημακάκη

4) Μαρία Π. Βλάχου

5) Νικόλαο Ι. Λούπα και

6) Κων/νο Σ. Μασγάλα

6) Ευχαριστούμε τον κ. Αλέκο Φλώρο, ο οποίος τελευταία δώρισε στη βιβλιοθήκη του Συλλόγου μας 27 βιβλία (ιστορικά - λογοτεχνικά - λαογραφικά κ.λπ.).

7) Τέλος ευχαριστούμε τον κ. Δήμαρχο Πλατάνου, διότι τελευταία τοιμεντόστρωσε 3 εσωτερικούς δρόμους του χωριού μας, όμως εδώ θα επισημάνουμε την κακοτεχνία που έγινε σ' έναν από τους δρόμους αυτούς και έγινε δυστυχώς από πίεση που δέχτηκε.

Το Δ.Σ.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

εκδηλώσεις: Επίσης παλιών εγγράφων του 1829, 1833 κλπ., που αφορούν το χωριό.

Παρέθω είδαν:

δ) Νταβλαμπά, Λανάρια Μαλλιών, σωφρά: (χαμηλό τραπέζι φαγητού στρογγυλό) με σκαμνάκια, σαρμανίτσα (κούνια βρεφών), ραντιστική μηχανή, πλαστήρι (για φύλλα πίτσας).

ε) Αγροτικά εργαλεία πάνω σε τραπέζια, όπως δρεπάνι θεριόματος, βαρεία (για σπάσιμο πέτρας), χαντζάρια, σίδερα σιδερώματος με κάρβουνα, λύχνο (με φυτίλι και πετρέλαιο), κακάβια, τενζερέδες, ταψιά χαλκωματένια, στατέρι, καφόμυλο, ψήστη καφέ, κόφτρα κ.ά.

στ) Σακκούλι καραμελωτό μάλλινο, γυναικεία ντυμασιά, στον τοίχο κρεμασμένα.

Το κάθε τι έχει ταξινομηθεί σωστά και έχει μπει στην ανάλογη ομάδα αντικειμένου, με το όνομα του καθενός που το έδωσε.

Αν αυτά τα αντικείμενα έμειναν οαδῶ, οακεί στα χέρια των χωριανών, δεν θα είχαν καμιά αξία και σημασία, ενώ στο Μουσείο αποκτούν. Όλοι οι επισκέπτες της πρώτης εκδήλωσης βραδιάς, που εγκαταστάθηκαν στο Μουσείο, είδαν, θαύ-

μασαν, συγκινήθηκαν, συνεχάρησαν και μερικοί απ' αυτούς έγραψαν τις εντυπώσεις τους στο οικείο βιβλίο που υπήρχε στην έξοδο του Μουσείου.

Βεβαία δεν πρόκειται για το Μουσείο της Ακρόπολης, αλλά για ένα απλό λαογραφικό Μουσείο, ενός βουνότοπου ορεινού χωριού, με τοπικά αντικείμενα των προγόνων, του παππού και της Βάβας, που συνδέουν το χθες με το σήμερα, ώστε οι νεότεροι να μην αστοχάνε το παρελθόν του χωριού τους. Το Μουσείο θα αποτελέσει την καρδιά ζωής του χωριού με μέλλον.

Αξίζουν πολλά μπράβο στον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου, για το αξιόπαινο και σημαντικό αυτό έργο. Οι πόρτες του Μουσείου του Νεχωριού άνοιξαν στις 20.8.2000 και περιμένουν να το επισκεφτούν οι απανταχού Νεχωρίτες, οι οποίοι πρέπει να προσφέρουν ότι έχουν (φουστανέλλα, ρακοκάβανα κλπ.) για να εμπλουτιστεί το Μουσείο και να γίνει ζηλευτό και πόλο έλξης για ενδιαφερόμενους επισκέπτες. Να μη φάμε ληρομρότανο και ξεχάσουμε τη λαογραφική μας παράδοση.

N. M.

Η Αιτωλοακαρνανία στα Γράμματα και τις Τέχνες

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Και οι πέντε ομιλητές ήταν εξαιρετικοί, διεξοδικοί, περιεκτικοί και αντικειμενικοί. Αναφέρθηκαν στους μεγάλους ανθρώπους των γραμμάτων του πρώτου μισέως του αιώνα και κατέβησαν στους σύγχρονους. Από τους Παθαμά, Χατζόπουλο, Μαθακάση, Αθάνα στο σύγχρονο Ναυπάκτιο (από Περίστα) καταξιωμένο ποιητή θανάση Παπαθανασόπουλο, ο οποίος επέβη χτυπά την πόρτα της Ακαδημίας Αθηνών. Επίσης από τους Βαχογιάννη, Ι.Μ. Παναγιωτόπουλο, Χατζόπουλο, Καπράλο και άλλους στους σύγχρονους αξιόλογους ανθρώπους των γραμμάτων και της Τέχνης.

Στους σύγχρονους αναφέρθηκαν και τρεις συγχωριανοί μας, ο αείμνηστος λαογράφος Δημήτριος Φούρδας, ο επίσης λαογράφος Δημήτριος Ντούζος και ο πεζογράφος Π. Βλάχος.

Την εκδήλωση παρακολούθησαν πολλοί Αιτωλοακαρνανικές μεταξύ των οποίων και ο Αντιεπισκοπικός του Αρείου Πάγου Αλέξανδρος Φλώρος και γενικά είχε μεγάλη επιτυχία. Αξίζουν έπαινοι στους διοργανωτές, γιατί έτσι αναδεικνύεται το έργο πολλών ανθρώπων της περιοχής μας που η έκτασή του και ο αριθμός των ανθρώπων των γραμμάτων είναι εντυπωσιακός. Ιδιαίτερα θέλω να αναφέρω με την ευκαιρία το πομπήευρο έργο της Εταιρείας Ναυπακτικών Μελετών, που είναι τεράστιο σε σχέση με τη γεωγραφική, αλλή και πληθυσμιακή της έκταση. Π.Β.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Το χωριό μας μην ξεχνάς
Βοήθησέ το όσο μπορείς,
καλύτερο για να το βρεις,
με το καλό σαν ξαναπάς.

Δ' ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΝΑΥΠΑΚ

(Ναύπακτος 20-21-ΛΟΓΙΟΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΓ

Στις 20-21 και 22 Οκτωβρίου 2000 η Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών, με τη χορηγία του ιδρύματος Γεωργίου και Μαρίας Αθανασιάδου-Νόβα, του ιδρύματος Κώστα και Ελένης Ουράνη, και τη συνεργασία του Δήμου Ναυπάκτου, οργάνωσε στη Ναύπακτο, το Δ' Συμπόσιο Ναυπακτικής Λογοτεχνίας, με θεματικό πυρήνα:

«Λόγιοι και Λογονόμοι Ναυπακτίας»

30 και πλέον πανεπιστημιακοί και λοιποί επιστήμονες (Λογοτέχνες, Εκπαιδευτικοί, Ιστορικοί, Ερευνητές, Φιλολόγοι κ.λπ.) έλαβαν μέρος και έφεραν στο φως 40 και πλέον αείμνηστους Ναυπακτίους λογοτέχνες, συγγραφείς, ποιητές και λοιπούς λόγιους.

Μεταξύ αυτών που μίλησαν ήταν και ο συμπατριώτης μας κ. Παύλος Βλάχος, ο οποίος αναφέρθηκε στο συγγραφικό έργο του αείμνηστου δασκάλου μας Χρήστου Παπανικολάου, για τα βιβλία του: 1) «Τα γεγονότα της δεκαετίας 1940-1950» στη Ναυπακτία και 2) «Ένας βράχος νεύεται».

Ο πρόεδρος της Εταιρείας Ναυπακτιακών Μελετών κ. Χαραλαμπίος Χαραλαμπίδης μίλησε για το συγγραφικό έργο του αείμνηστου συμπατριώτη μας Δημητρίου Φούρβα ως ερευνητή της Λαογραφίας και της τοπικής ιστορίας.

Η επιτυχία του Λογοτεχνικού Συμποσίου ήταν μεγάλη, γιατί έφερε στο φως τόσους πολλούς συγγραφείς, λόγιους και λογονόμους Ναυπακτίους κι ανάμεσά τους και 2 αξιόλογους Νεχωρίτες.

Το συμπόσιο παρακολούθησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεος, ο Δήμαρχος Ναυπάκτου κ. Κονίδας και άλλοι παράγοντες της Ναυπακτίας και πάρα πολλοί Ναυπακτίοι. Από πλευράς Νεοχωριτών την εκδήλωση παρακολούθησαν: ο Παύλος Βλάχος, μέλος της Ε-ΝΑΜ με τη σύζυγό του, ο Κώστας Μάντης, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΝΑΜ, ο Αντώνιος Στ. Μασγάλας και η Παναγιώτα Πετράκη. Ο κ. Παύλος Βλάχος μιλώντας για το Χρήστο Παπανικολάου, είπε τα εξής:

Ο Χρήστος Παπανικολάου γεννήθηκε το 1909 στο Νεοχώρι Ναυπακτίας. Γιος του Ιερέα Νικολάου Παπαευσυμίου, αλλά ορφανός από μικρής ηλικίας μετά το θάνατο του πατέρα του.

Φοίτησε στην Ιερατική Σχολή - Ιεροδιδασκαλείο Κορίνθου και πήρε το πτυχίο του δασκάλου. Υπηρέτησε ως δάσκαλος για 2 χρόνια στη Μακεδονία και στο Νεοχώρι για πολύ περισσότερα.

Μετεκπαιδεύτηκε στη Γεωργική Σχολή Λάρισας.

Πέθανε στη Λαμία στις 24-12-84 και ετάφη στο χωριό του.

Στο Νεοχώρι υπηρέτησε για περισσότερα από 30 χρόνια στο εκεί Δημοτικό Σχολείο, σκοπούμενος τις περπνέσεις της περιοχής και του χωριού. Ακάματος εργάτης της παιδείας. Ανήσυχο πνεύμα παρακολουθεί όλα τα τοπικά και γενικά θέματα με συμμετοχή στα ση-

μαντικά γεγονότα. Εκτός από το διάβασμα και τη μελέτη είχε την ευχέρεια του λόγου και της γραφής. Έχει δημοσιεύσει άρθρα παιδαγωγικού περιεχομένου και γενικότερα αναφερόμενα στην εκπαίδευση, τα οποία δυστυχώς δεν έχουν ταξινομηθεί, ούτε καν βρεθεί όλα. Εκτός αυτών υπάρχουν δύο βιβλία του το ένα, το μεγαλύτερο, ιστορικό με τίτλο «Η Ναυπακτία στο δύσκολο και ανηφορικό δρόμο του Έθνους κατά έτη 1940-1950 και το άλλο ένας «Βράχος νεύεται». Στην ταραγμένη δεκαετία 1940-50 κυριαρχούν τρία γεγονότα Εθνικής εμβέλειας με αντίκτυπο και στη Ναυπακτία που αποτερεί αντικείμενο του βιβλίου. Ο πόλεμος του 40-41, η Εθνική αντίσταση, ο εμφύλιος πόλεμος και η ανταρτοπληξία σαν επακόλουθο του εμφυλίου. Με αυτά ασχολείται στο βιβλίο του ο Χρήστος Παπανικολάου. Γεγονότα στη δεκαετία που έζησε ο ίδιος έντονα και από κοντά. Το βιβλίο εκδόθηκε το 1969.

Στο πρώτο μέρος αναφέρει πολύ συνοπτικά ορισμένα γεωγραφικά και ιστορικά στοιχεία για την επαρχία της Ναυπακτίας. Στη συνέχεια αναφέρεται στο μεγάλο έπος του 1940. Στον πόλεμο αυτό, ορόσημο της νεώτερης ιστορίας και χώρας, ο ίδιος έλαβε μέρος ως έφεδρος Ιοχίας και ήταν από τους τελευταίους που γύρισε από το μέτωπο και όπως τόσες χιλιάδες μαχητές με το αίσθημα του ταπεινωμένου νικητή. Αμέσως μετά διεκτραγωδεί την κατάσταση ιδιαίτερα της ορεινής Ναυπακτίας από την έλλειψη τροφίμων και μέσων επιβίωσης και περιγράφει με τα μεγαλύτερα χρώματα τη δράση των μαυραγωριτών.

Στο δεύτερο μέρος περιγράφονται οι πρώτες κινήσεις για αντίσταση κατά των κατακτητών και αναφέρονται κινήσεις και Ναυπακτιών προς την κατεύθυνση αυτή. Αναφέρεται διεξοδικά στο σημείο αυτό στο κλίμα που υπάρχει στο λαό και στην ψυχολογική κατάσταση ως προς το ενδεχόμενο οργάνωσης αντίστασης κατά του εχθρού. Χαρακτηριστικά σ' ένα σημείο γράφει «ο λαός αναζητεί τους αρχηγούς του». Περιγράφει τη συγκρότηση του Ε-ΑΜ-ΕΛΑΣ και άλλων ανταρτικών ομάδων όπως ΕΔΕΣ και πρώτη εμφάνιση των ανταρτικών ομάδων στη γειτονική Ευρυτανία αρχικά και στη Ναυπακτία στη συνέχεια. Για την ανάπτυξη του Γοργοποτάμου σημειώνει ότι είναι η μεγαλύτερη στρατιωτική επιτυχία της κατοχής με τη συνεργασία του Ε-ΛΑΣ, του ΕΔΕΣ και των Άγγλων αμφοτέρω. Αναφέρεται εκτενώς στη συνύπαρξη στην επαρχία μας των δύο κυριότερων οργα-

νώσεων ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ, αλλά και στη σύγκρουση και δυστυχώς στα θύματα της αδεσφοκτονίας αυτής σύγκρουσης, μεταξύ των οποίων ο εύεληης Νίκος Σκεπαρινιάς.

Περιγράφονται συγκρούσεις των ομάδων Εθνικής Αντίστασης και του κατακτητή όπως η μάχη της Ναυπάκτου 17-6-44, της γειτονικής Μυρτιάς (Γουρίτσας) και άλλες.

Χαιρετίζει και περιγράφει τη συγκρότηση της ΠΕΕΑ της Κυβέρνησης της Ελευθέρης Ελλάδας. Τέλος αναφέρεται στην απελευθέρωση της χώρας και τον απολογισμό της Ναυπακτίας σε θύματα της περιόδου 1941-1944 σε μάχες με τους κατακτητές, αλλά και σε αδεσφοκτόνες συγκρούσεις. Το δεύτερο μέρος κλείνει με αναφορά στα Δεκεμβριανά και τη συμφωνία της Βάρκιζας.

Ιδιαίτερη μνεία από το συγγραφικό γίνεται στον Αρχιεπίσκοπο Δαμασκινό εκλεκτό τέκνο της Ναυπακτίας από τη Δορβιτιά και στο σημαντικό ρόλο του στις κρίσιμες Εθνικές στιγμές.

ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ - Πρώτες κινήσεις στη χώρα, στις γειτονικές μας περιοχές, κυρίως την Ευρυτανία και την επέκτασή της στη Ναυπακτία από τα τέλη του 1946. Η κορύφωση του Εμφυλίου πολέμου 1947-1948 δοκιμάζει σκληρά τις ορεινές περιοχές της Ναυπακτίας. Εδώ ο συγγραφέας κάνει αναλυτική αναφορά των κινήσεων και επιθέσεων των ανταρτών και εκτενείς περιγραφές των μαχών, όπως Αράχωβα, Πηλάτονα και άλλου. Ανατριχιαστικές είναι οι περιγραφές των εκτελέσεων αθώων πολιτών που κατά το συγγραφικό έγιναν για λόγους τρομοκρατίας της περιοχής, μεταξύ αυτών 6 Νεχωρίτες.

Τα γεγονότα του φθινοπώρου του 1948 καταλήγουν στην εκκένωση των ορεινών περιοχών και τη δημιουργία «εσωτερικών» προσφύγων των περιφερών ανταρτοπληξιών. Διεκτραγωδεί την κατάσταση των νέων προσφύγων που έφυγαν από τα σπίτια τους με ό,τι μπορούσαν να πάρουν οι ίδιοι και το πολύ-πολύ κανένα φορτωμένο μουλάρι ή ένα γαϊδούρι. Στη νέα προσωρινή πατρίδα - Ναύπακτο, Αγρίνιο, Μεσολόγγι, αλλά και αλλού προσπαθούν να επιβιώσουν, να στήσουν σπιτικό, να απαλύνουν τον πόνο τους εν μέσω πολλών δυσκολιών.

Την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1950 με τη λήξη του εμφυλίου επαναστατούνται οι ξεριζωμένοι ύστερα από δύο χρόνια προσφυγιάς. Χαρές, αλλά και χίλια προβλήματα. Προσπάθεια για αναζωογόνηση των ορεινών χωριών κέφι και όρεξη για δουλειά και πρόοδο, ένα νέο ξεκίνημα.

Με κριτική διάθεση βλέποντας το βιβλίο θα μπορούσαμε να σταθούμε σε μερικά σημεία.

Το περιεχόμενο του βιβλίου δεν μπορεί να θεωρηθεί ιστορία με την έννοια την πραγματική. Ιστορία δε γράφεται από αυτούς που έζησαν τα γεγονότα, αυτοί μαρτυρούν αυτά που έζησαν πάντα με επίκεντρο την άποψη ή τον εαυτό τους. Ιδιαίτερα δύσκολη είναι η θέση του συγγραφέα, όταν πρόκειται να ιστορήσει εμφύλιο πόλεμο. Ας μη ξεχνάμε ότι η χειρότερη, η σκληρότερη και η πλέον απάνθρωπη μορφή πολέμου είναι του εμφυλίου.

Ο θουκιδίδης τον εμφύλιο πόλεμο τον χαρακτηρίζει άγριο, στη διάρκεια του οποίου διαπράττονται ωμότητες. Σ' αυτό το πλαίσιο προσπάθησε να κινηθεί και να περιγράψει τα γεγονότα. Τα γεγονότα όπως προκύπτει κι από άλλα βιβλία, που ασχολήθηκαν γενικότερα με την εποχή εκείνη, είναι πραγματικά. Στην περιγραφή των πολέμων γεγονότων η γραφή του μοιάζει με ρεπορτάζ, ή πολεμική ανταπόκριση, σε στυλ τηλεγραφικό. Όμως είναι ζωντανή, άμεση, ποιητική. Στην κρίση του για τα γεγονότα που αναφέρονται στις συγκρούσεις μεταξύ Ελλήνων, τις εξηγήσεις και τους χαρακτηρισμούς διαφαίνεται η προσπάθεια να αποδοθούν όπως έγιναν στην πραγματικότητα. Δεν καταδικάζει την εκτέλεση από αντιστασιακή οργάνωση ενός προδότη που υπηρέτησε τον κατακτητή. Καταδικάζει όμως τη μέθοδο, τον απάνθρωπο τρόπο βασανισμού και εκτέλεσης και κυρίως το να διαβιβάζεται ο τρόπος αυτός. Διαχωρίζει τις στρατιές των απλών ανταρτών που είχαν σκοπό την απελευθέρωση της πατρίδας από τους αρχηγούς που είχαν και ταξικοπολιτευτικό σκοπό. Στις συγκρούσεις μεταξύ αντιστασιακών ομάδων στην επαρχία μας παίρνει θέση για τις ευθύνες και τις αποδίδει σε συγκεκριμένη οργάνωση, τον Ε-ΛΑΣ όχι για την πρωτοκαθεδρία απλώς, αλλά γιατί ο απώτερος σκοπός είναι η ισχυροποίηση, το μονοπώλιο της αντίστασης ώστε μετά την απελευθέρωση να εφαρμοσθεί το σχέδιο για το πολιτικό καθεστώς της χώρας.

Για τον εμφύλιο η θέση του είναι δεδομένη υπέρ των Εθνικών δυνάμεων, αφού η άλλη πλευρά αγωνίζεται για την εγκαθίδρυση συγκεκριμένου πολιτικοοικονομικού καθεστώτος, αντίθετο από το υπάρχον, αλλά και για διαφορετικές απόψεις κοσμοθεωρίας.

Το περιεχόμενο του βιβλίου ιδιαίτερα στα κεφάλαια Εθνικής Αντίστασης και Εμφυλίου είναι επόμενο να δημιουργούν διαφορετικές εντυπώσεις. Άλλους

δυσχεραστούν όσα αναφέρονται και άλλους ικανοποιούν. Δεν έχω γραπτά στοιχεία εκτός ελάχιστων για κρίσεις γύρω από το βιβλίο. Έχω από τον ίδιο το συγγραφέα κρίσεις για το έργο του. Διχασμένες φαίνονται ανάλογα με το πως θεωρεί καθένας ότι κολλάει τις δικές του απόψεις. Οι περισσότεροι στέκονται στο πολιτικό μέρος όχι στο ιστορικό. Δεν ενδιαφέρει το ιστορικό αν τα γεγονότα εξιστορούνται σωστά και όπως έγιναν, αλλά πως εμφανίζονται και κυρίως πως τα χαρακτηρίζει ο συγγραφέας σε ποιόν δίνει δίκιο.

Το δεύτερο βιβλίο του Χ.Π. ΕΝΑΣ ΒΡΑΧΟΣ ΝΕΙΡΕΤΑΙ εκδόθηκε το 1988, 4 χρόνια μετά το θάνατό του στην Αθήνα από το Σύνδρομο Νεοχωριτών. Τα δακτυλογραφημένα κείμενα του βιβλίου βρέθηκαν στο Αρχείο του σχεδόν έτοιμα για το τυπογραφείο και παραδόθηκαν από τους οικείους του στο Σύνδρομο.

Στο μικρό αυτό βιβλίο ο συγγραφέας φαντάζεται τον Καρφοπεταλιά, ένα βουνό-βράχο που υψώνεται σχεδόν κατακόρυφα στα βορειοδυτικά του Νεοχωρίου και που μπορούμε να πούμε ότι αποτελεί το χαρακτηριστικό τοπογραφικό-εδαφολογικό στοιχείο του χωριού, να ονειρεύεται (να νεύεται) και στο όνειρό του να περνάει όλη η ιστορία του τόπου του και όσα είδε και άκουσε από το ύψος του 1503 μέτρων.

Το όνειρο του Καρφοπεταλιά αρχίζει με την αυτοπαρουσίασή του: «Μάνα μου είναι η οροσειρά των Αραποκεφάλων. Είμαι η Ανατολική της έκταση, με νωχελικό τέντωμα, ομαλό, ώσπου τα πόδια μου να φθάσουν στο ιστορικό ποτάμι τον ΕΥΗΝΟ».

Στη συνέχεια περιγράφει τον ποταμό Εύηνο, Λυκόρμας της αρχαιότητας, με τις καταστροφές του και σημειώνει κάτι προφητικό: «Τώρα ο Εύηνος κυλάει ήρεμα, υπομονετικός, δίνει πολιτισμό θα δώσει ρεύμα ηλεκτρικό και τις πηγές του για ύδρευση σε μακρινές περιοχές».

Ο βράχος διηγείται τις τοπικές ιστορίες, τις παραδόσεις, το μεγάλο ξεσκακωμό του έθνους, την προσφορά στον αγώνα της περιοχής, αλλά και του ίδιου του βράχου. Αποτελεί καταφύγιο των ντόπιων, όταν πέρναγε το μεγάλο ασκέρι των Τούρκων και σώρωνε στο διάβα του τα πάντα. Στις απόκριμες πληγιές του και απόκρυφες σπηλιές του κατέφυγαν οι έμπεροι και γνώστες του βράχου Νεχωρίτες. «Οι Τούρκοι μανιασμένοι θέλουν να ανέβουν το επιχειρούν και με ιππικό, ανέρχονται. Παίρνουν Νότια την πηλιά μου ν' ανοιχθούν στην κορυφή μου, προς τα Ταμπούρια. Νέα βροχή βράχων και βόδια από καριοφί-

ΤΙΑΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

22 Οκτωβρίου 2000)

ΡΑΦΟΙ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

για τους υποδέχεται. Τα αήνογα τους γλυστρούν, γκρεμίζονται. Στην τοποθεσία της πηγαίας μου, που διάβλεψαν ν' ανέλθουν, τώρα μένουν καρφιά και πέταλα. Να λοιπόν από πού και το όνομά του -ΚΑΡΦΟΠΕΤΑΛΙΑΣ-. Δεν θα 'ταν όμως και παράξενο να με βάπτισαν από την υφή και τη σύστασή μου. Μικρές και μεγάλες πέτρες, στις απότομες πηγαίες μου σαν πέταλα καρφωμένα με καρφιά.

Συνεχίζει την αφήγησή του ο βράχος με τη μεταπελευθερωτική εποχή τις δυσκολίες της ζωής, στις προσπάθειες ανάπτυξης, αναφέρει πρόσωπα και ονόματα και ειδικά αναφέρεται στην οικογένεια Σισμάνη της γειτονικής Αράχωβας. Ειδική αναφορά κάνει στους ηηστές της περιοχής.

Ο Χρήστος Παπανικολάου επέλεξε δύσκολο θέμα να καταπιαστεί, την εξιστόρηση γεγονότων μιας ταραγμένης δεκαετίας στο πρώτο βιβλίο. Στο δεύτερο του βιβλίο που αναφέρεται στην ιστορία του χωριού του, τους μύθους και παραδόσεις έχει μεγαλύτερη άνεση στην αφήγηση, στη ροή, στην τέχνη της γραφής. Δεν υπάρχει η ανάγκη της απόδοσης γεγονότων και ο φόβος παράλειψης ή αδικίας προσώπων. Εδώ υπάρχει χώρος για τη φαντασία, το συναίσθημα, το ρυθμισμό.

Από τη ρεαλιστική περιγραφή πολεμικών συγκρούσεων και αποκρουστικών σκηνών βίας στο πρώτο βιβλίο ο συγγραφέας γίνεται ευαίσθητος, ρυθμικός στο δεύτερο και γράφει μέσω του ονείρου του βράχου του. «Εύκολα θα νιώθετε τη χαρά μου, να γροικώ χαράματα περπατήματα και βελιάσματα, να απολαμβάνω τον ήχο γλυκιάς φλογέρας, να με κατοπτρεύουν αετοί. Να γέρνω και να ξυπνώ με το λάλημα της πέριδικας, ν' ακούω πρώτος το λάλημα του κούκου σε ξερό άφουλλο κληρί των αιωνόβιων δρυών μου. Να χαίρομαι τον ξυλοκόπο να αραιώνει την πλουσία κόμη μου απ' τα μελόκεδρα. Και όσο θυμάμαι αυτά νεύομαι και νοσταλγώ. Τώρα πάνε έβειψαν και τα γύδια, οι αετοί, οι πέριδες. Ούτε ρίγανη στα χωράφια. Χαίρομαι κάποτε κάποιον κυνηγό. Μα τι να βρεί κι αυτός; Μου μένει κι' άλλη μια χαρά. Φούτωσα και ντύθηκα, σκέπασα με πράσινο τις γυμνές πηλακοιθές μου και καμαρώνω».

Χρήστος Παπανικολάου: ο ακούρατος εκπαιδευτικός, ο άνθρωπος με βαθιά αίσθηση του χιούμορ, ο κοινωνικός εργάτης, ο ανήσυχος παρατηρητής των γενομένων στη νεότερη ιστορία του τόπου και της χώρας.

Δάσκαλος με 100 παιδιά μαθητές που τους μάθαινε γράμματα και ήθος. Θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχί και τυχερό που τον είχα δάσκαλο. Νοιάζόταν για τον τόπο του, τον λάτρευε κι έδωσε όλη του την ψυχή και παρ' ολίγο και τη ζωή του σε ατύχημα την ώρα της προσφοράς στο χωριό του.

Αυτόν τον υπέροχο άνθρωπο και εκπαιδευτικό είχα την τιμή να σας παρουσιάσω με λίγα λόγια ως συγγραφέα μέσα από τα δύο του βιβλία με τις μικρές μου δυνάμεις, αλλά με απέραντο σεβασμό στο δάσκαλο.

Σε άλλη ενότητα του Λογοτεχνικού Συμποσίου μίλησε ο πρόεδρος της Εταιρείας Ναυπακτικών Μελετών κ. Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης για τον αείμνηστο εκπαιδευτικό Δημήτριο Φούρλα, ως ερευνητή της Λαογραφίας και τοπικής ιστορίας. Η ομιλία του έχει ως εξής:

ΦΟΥΡΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Τον θυμούμαστε όλοι να συμμετέχει με εμπειριστικόμενες εισηγήσεις και καίριες παρεμβάσεις στα Συνέδρια της Εταιρείας μας. Το ήθος του, η διατήρησή του για τον τόπο, η ευρύτητα των γνώσεών του και η σοφία και φρόνηση του πνευματικού ανθρώπου, που στέκει στέρεα στο έδαφος ήταν εμφανή και δίκαια γίνονταν δέκτης θερμών επιδοκιμασιών και χειροκροτημάτων. Ο Νέστορας αυτός της Εταιρείας Ναυπακτικών Μελετών, ο για 12 συνεχή χρόνια Αντιπρόεδρος της δεν υπάρχει πιά.

Στις 9 Μαρτίου 1998, θύμα αυτοκινητικού δυστυχήματος, έφυγε για πάντα από κοντά μας και με μεγάλη προσπάθεια αγωνιζόμαστε να αναπληρώσουμε το πράγματι δυσαναπλήρωτο κενό που μας άφησε.

Η στέρση ενός άξιου σοφού και συνετού συνεργάτη ήταν πλήγμα για όλους στην εταιρεία μας.

Αλλά ποιος ήταν ο Δημήτρης Φούρλας;

Ας τον γνωρίσουμε από ένα λιτό «Συνοπτικό αυτοβιογραφικό» που έγραψε ο ίδιος στα 1992 και είναι προσαρτημένο σε μια ανέκδοτη μελέτη του με τον τίτλο «Αναμνήσεις μου από το Δημοτικό (1936-1945)». Γράφει:

Συνοπτικό αυτοβιογραφικό
Γεννήθηκα τό 1930, 4 Νοεμβρίου, ημέρα Τρίτη, στο Νεοχώρι Ναυπακτίας.

1936-1945, μαθητής στο Δημοτικό Νεοχωρίου (κι ανάμεσα «ταξιδιώτης»).

1946-1951, μαθητής στο Γυμνάσιο Ναυπάκτου.

1951-1953, σπουδαστής στη Μαράσση Παιδαγωγική Ακαδημία.

1955, Μάρτιος, διορίστηκα «δημοδιδάσκαλος».

1959-1961, στη Μετεκπαίδευση Δημοδιδασκάλων του Πανεπιστημίου Αθηνών.

1971, έγινε Επιθεωρητής Δη-

μοτικής Εκπαιδεύσεως (με διαγωνισμό).

1984, Δεκέμβριος, απεχώρησα πρόωρα από την Υπηρεσία. Τριάντα ένα χρόνια στις επάλξεις της Πατρίδος για ένα κομμάτι ψωμί.

Συνταξιούχος από το 1985, δηλ. ένας πολίτης ελεύθερος μεν, αλλά φορολογούμενος αγρίως, ησθευόμενος από όρους και ανυπεράσπιστος. «Συνταξιούχος ίσον λεμονόκουπα συμπιένη και πεταμένη». Τάδε έφα κάποιος από κείνους που επί 170 χρόνια γδαινούν και γδέρνουν τη δόλια «Ψροκώ-σταινα».

Αλλά παρηγοριέμαι με τους στίχους του Καβάφη:

«Εδώ που έφτασες, λίγο δεν είναι·

τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα».

Η κατάργηση της θέσης του Επιθεωρητή Δ.Ε. τον οδήγησε πρόωρα εκτός υπηρεσίας, διότι η επανάκριση για τη θέση του Σχολικού Συμβούλου μετά από 31 χρόνια ευδόκιμης υπηρεσίας θεωρήθηκε από τον ίδιο και από πολλούς άλλους συναδέλφους του υποτιμητική πράξη.

Ο Δ.Φούρλας έφυγε από την εκπαίδευση για να τον κερδίσει τελείως η Λαογραφία, η μεγάλη αγάπη του και η έρευνα της τοπικής ιστορίας. Αλλά και μετά την συνταξιοδότησή του παρέμεινε δάσκαλος. Μας θύμιζε πάντα με την συμπεριφορά του το δάσκαλο των περασμένων γενεών, τον πιστό στο καθήκον, που αγαπάει τον τόπο του και αγωνίζεται εντός και εκτός σχολείου για την προκοπή του.

Απ' όπου και αν πέρασε ως δάσκαλος, Διευθυντής Σχολείου και Επιθεωρητής, ακόμα και ως συνταξιούχος δεν αποκόπηκε από τον περίγυρό του και πάντα συνέβαλε στην πνευματική του ανάπτυξη: Ήταν βαθύς γνώστης της ιστορίας της περιοχής μας και των ηθών και των εθίμων της, άξιος μελετητής. Η δασκαλική του ιδιότητα τον βοήθησε να ζήσει κοντά στο λαό και ν' αγαπήσει ό,τι αληθινά λαϊκό. Γι' αυτό ασχολείται με τη Λαογραφία.

Έγραψε πολλές μελέτες που αναπλάθουν τα παλιά και συντηρούσε μνήμες. Τούτες δεν είναι απλές συλλογές ηθών και εθίμων. Η ζωντάνια με την οποία παρουσιάζει το παλιό, δίνει την ψευδαίσθηση στον αναγνώστη ότι το ζει. Γι' αυτό τον ειλικύει, δεν τον απομακρύνει. Ο μουσειακός χαρακτήρας των συλλογών εδώ δεν επενεργεί.

Ως κέντρο των ιστοριογραφικών ερευνών του είναι η γενέτειρά του το Νεχώρι, που υπεραγαπούσε. Στην ουσία όμως αναφέρονται σ' όλη την γύρω περιοχή, μια και τα έθιμα που απαντούνται στα Ναυπακτοχώρια, ακόμα και στην ευρύτερη

ρουμειλιώτικη περιοχή, δεν έχουν μεγάλες διαφοροποιήσεις.

Καταγράφει με ακρίβεια ό,τι λαϊκό περιγράφει στην αντίληψή του. Πηγή των πληροφοριών του είναι ο χωρικός, ο άνθρωπος του μόχθου, και προσπαθεί και το κατορθώνει να μεταφέρει τη λαϊκή αμεσότητα και γνησιότητα της αφήγησης.

Ως έμπειρος λαϊκός παρατηρητής και μελετητής μπορεί να διακρίνει το αληθινά λαϊκό, απ' το ξενόφερτο και το επιτηδευμένο.

Όλα τα έθιμα όλων των κύκλων της ζωής είναι στα ενδιαφέροντά του, γι' αυτό και είναι εκατοντάδες οι σελίδες που έχει καταγράψει και είναι διάσπαρτες σε τοπικές εφημερίδες και περιοδικά.

Με τον καιρό και με την επίδραση της εταιρείας μας ανοίχθηκε και στη μελέτη της ευρύτερης περιοχής. Ενδεικτικές είναι οι μελέτες:

-Δέση εγγράφων των Κραβάρων και της Ναυπάκτου.
-Εικοσιενικά.

-Ο Βλαχογιάννης ως εθνικός παιδαγωγός.

-Ποιητικές οριεθασίες του Γιώργου Αθάνα.

-Σατιρικά και παροιμιακά της Αιτωλίας.

-Τρεις βιβλιοκρισίες (Η «Ναυπακτία» του Κωτσόπουλου, Κράβαρα και Κραβαρίτες του Πουκεβίτ, Τα Μπουλιάρικα του Φέρμυρ), οι οποίες είναι αρκετά μακρές και διορθωτικές αρκετών λαθών.

-Εκκλησιαστικολαϊκά έθιμα στη Ναυπακτία.

Επίσης είναι ενδεικτικοί της ευρύτητας των ενδιαφερόντων και των γνώσεών του οι τίτλοι διαλέξεων και μελετών:

-Κληρονομολογία.

-Η παιδεία στην Τουρκοκρατούμενη Αιτωλία.

-Ο Πατροκοσμάς.

-Ο Θεόφιλος Καίρης στα Κράβαρα.

-Εμείς και οι Άρχαίοι.

-Μνήμες του Σαράντα -Πώς νικήσαμε.

-Μακεδονικά κ.λ.π.

Επίσης ασχολήθηκε με τη συλλογή του γνήσιου δημοτικού τραγουδιού, το οποίο καταγράφει όπως το ακούει τραγουδιστικά και δίνει τις σχετικές πληροφορίες για το περιεχόμενό του.

Όλα αυτά του έφεραν τιμές και διακρίσεις.

Αυτές είναι:

1. Έπαινος της εν Αθήναις Γλωσσικής Εταιρείας (1959).

2. Έπαινος «άνευ χρηματικής αμοιβής», της Ακαδημίας Αθηνών (1964).

3. Έπαινος «μετά χρηματικής ενισχύσεως» της Ακαδημίας Αθηνών (1966).

4. Α' χρηματικό Βραβείο του Λυκείου Ελληνίδων (1980).

5. Εγγραφή του ως εταίρου

στην Ελληνική Λαογραφική Εταιρεία (1980).

Αλλά ο Δ. Φούρλας δεν ήταν μόνο Λαογράφος, ιστοριοδίφης και ανεκδοτολόγος, ήταν και ποιητής. Διασώζονται στο αρχείο του 15 ποιήματα, που βέβαια θυμίζουν δημοτικό τραγούδι. Σ' αυτόν μόνο τον ρυθμό θα μπορούσε να γράφει.

Για να γνωρίσουμε καλά τον Φούρλα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από το άρθρο του Λυκειάρχη Κώστα Ν. Δημόπουλου: Ένας αδικοχαμένος δάσκαλος: «Στα πρώτα χρόνια που ήρθαμε στο Μεσολόγγι δημιουργήσαμε μια φιλική συντροφιά με άλλους δασκάλους και φίλους.....Ο Δημήτρης Φούρλας ήταν η κυρίαρχη μορφή. Ονομάζαμε τη συντροφιά μας «Ελληνοκίτο», γιατί οι συμμέτοχοι έπρεπε να ήταν ευαίσθητοι στην Ελληνική ζωή. Τον Δημήτρη Φούρλα τον ονομάζαμε «αρχιέλληνα», γιατί περισσότερο από όλους μας τον φηλόγιζε η Ελληάδα κι ό,τι Ελληνικό, ό,τι καθημερινό, αλλά η Ελληάδα της Ιστορίας, η Ελληάδα των βουνών. Αν ζούσε το 1821, θα φορούσε, σίγουρα φουστανέλλα και θα πολεμούσε με τον Καραϊσκάκη».

Και συνεχίζει ο Δημόπουλος. Όταν μιλούσαμε για το νόημα της ζωής συνήθιζε στερεότυπα ν' αναφέρεται στους αφοριστικούς στίχους του Γ. Αθάνα: «Η ζωή μας τι είναι; Να! Μια στιγμή που μας γεννάει

Και πολλές πού μας πεθαίνουν».

Αυτός ήταν σε γενικές γραμμές ο αείμνηστος φίλος. Θεωρούμε χρέος μας να εκδώσουμε τα Απαντά του σε 2-3 τόμους. Αυτά που είχε την καθυστέρηση να παραδώσει στην εταιρεία μας ο αδελφός του Υποστράτηγος της ΕΛ.ΑΣ. ε.α Παύλος Φούρλας.

Ας ελπίσουμε ότι θα βρεθούν χορηγοί που θα μας βοηθήσουν σ' αυτή την προσπάθεια. Θα έχει να ωφεληθεί πολύ η Λαογραφία και η τοπική Ιστορία.

Τελειώνοντας θα δώσουμε ένα δείγμα των ποιητικών ικανοτήτων του, αναφέροντας το ποίημά του που ονομάζει «ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ». Τούτο είναι ανέκδοτο και το έστειλε λίγο προ του θανάτου του στην «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ». Το εμπνεύστηκε απ' το ξεθεμέλιωμα, ως ο ίδιος λέγει, του τόπου «Συκίες» του Νεοχωρίου από βαριά σκαπτικά μηχανήματα, για να γίνει ο επαρχιακός δρόμος που δεν στεργιώνει.

Το ποίημα έχει ως εξής:
Μηδ' ένα κορφοπούλιουδο, καρπόκληρο κανένα,
Μηδέ κοσυφοσφύριγμα, φωνή σε σταυροδρόμι.
Τα γιούρτια τα νερόχαρα, τα κλωροθρασωμένα,
Τα χάλασαν, τα αφάνισαν ανιδρώτοι οργισμένοι.
Μόνο θαμποχαράματα ψυχούλες πάν και ρχώνται
(Δε θάχουν γεροντοκρισιά, Δε φκιάνουν νεροφράχτες)
Πικρομαυρολογούν και βαριοκαταρώνται:
«Ανάθεμα στους αίτιους και τους αδικοπράχτες».

Η ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Στις 23 Μαρτίου 1958 έγιναν στο χωριό τα εγκαίνια του κτιρίου του Κοινοτικού Καταστήματος που ανηγέρθη δαπάναις του αιμνήστου συμπατριώτη μας από την Αμερική Κων/νου Γ. Γιάνναρη.

Το κτίριο αποτελείται από 2 αίθουσες, μια μικρότερη που στεγάστηκαν τα γραφεία του Κοινοτικού Καταστήματος, και μία μεγαλύτερη, που θα εχρησιμοποιείτο για συνεδριάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου, και τις Γενικές Συνελεύσεις της Κοινότητας. Και μία μικρότερη ακόμη αίθουσα που στεγάστηκε το κοινοτικό τηλέφωνο. Και το αντίστοιχο υπόγειο.

Στη μεγάλη αυτή αίθουσα με δαπάνες του αιμνήστου Κων/νου Γιάνναρη τοποθετήθηκαν, ένα μεγάλο γραφείο - τραπέζι για τις συνεδριάσεις και 10 καθίσματα και λοιπά είδη καλλωπισμού.

Στην εν λόγω αίθουσα με δαπάναις του Συλλόγου των εν Αθήναις Νεοχωριτών Ναυπακτίας κατασκευάστηκε το 1960 μία προθήκη - Βιβλιοθήκη για τα υπάρχοντα στην Κοινότητα βιβλία. Η εν λόγω βιβλιοθήκη κατασκευάστηκε στη μνήμη του ιατρού Κων/νου Φούρλα.

Το 1961 ύστερα από πρόταση του αιμνήστου δασκάλου Χρήστου - Παπανικολάου συνέρχεται το Κοινοτικό Συμβούλιο και με την υπ' αριθ. 95/61 πράξη, και την πρόταση του Χρήστου Παπανικολάου αποφασίσθη η ίδρυση της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, με το εξής κείμενο.

Διατακτικών Αποφάσεως
Περί ιδρύσεως Κοινοτικής Βιβλιοθήκης:

1) Συνίσταται παρά τη Κοινότητι Νεοχωρίου - Ναυπακτίας, ίδιο νομικόν πρόσωπον υπό το όνομα «ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ - ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ».

2) Σκοπός του συνισταμένου νομικού προσώπου είναι εντός της αιθούσης συνεδριάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου, εγκατασταθή η ιδρυομένη Βιβλιοθήκη μετά των αναγκαίων επίπλων, πραγματοποιηθή η οργάνωσή της με την προμήθειαν και εξεύρεση βιβλίων, ηθικού, θρησκευτικού, ηθικοπλαστικού, επαγγελματικού και επιστημονικού περιεχόμενου και η διάθεση τούτων προς μελέτην εις τους κατοίκους, δια την ανύψωσιν του πνευματικού και επαγγελματικού τους επιπέδου.

3) Πόροι αυτού είναι: α) Ετήσια επιχορήγησης της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης εκ δαρχμών 1.500. β) Αι πάσης φύσεως εισφοραί, δωρεαί, κληρονομία και κληροδοσίαι, και γ) Πρόσοδοι εκ της ιδίας περιουσίας.

4) Η υπέρ αυτού αφιερω-

μένη περιουσία αποτελείται α) εκ της αιθούσης Βιβλιοθήκης διαστάσεων 9X6 μέτρων, β) εκ των επίπλων, 2 γραφείων και 4 καθισμάτων, γ) εκ της προθήκης βιβλίων δι' υαλοπινάκων και ικανόν αριθμόν βιβλίων, και εξ εγκαταστάσεως εν αυτή ύδατος εκ του υδραγωγείου της Κοινότητας και εκ μιας λυχνίας ΛΟΥΞ 300 κηρίων.

5) Το συνιστάμενον νομικόν πρόσωπον διοικείται υπό τετραμελούς Διοικητικού Συμβουλίου απαρτιζόμενου: α) εκ του εκάστοτε Προέδρου της Κοινότητας, ως Προέδρου. β) Του Διευθυντού του Δημοτικού Σχολείου ως αντιπροέδρου και γ) εκ δύο ευποληπτών πολιτών της Κοινότητας. Ούτω δι' αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου το Διοικητικό Συμβούλιο απαρτίζεται: α) εκ του Προέδρου της Κοινότητας Αριστείδη Μέμμου, β) εκ του Δ/ντού του Δημοτικού Σχολείου Χρήστου Παπανικολάου, και γ) εκ των Γεωργίου Α. Χαρμαντζή και Κων/νου Ε. Χαρμαντζή, ευποληπτών μονίμων κατοίκων της Κοινότητας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγει Αντιπρόεδρον τον Χρ. Παπανικολάου, Δ/ντήν του Δημοτικού Σχολείου, εκπροσωπείται ενώπιον των Δικαστηρίων και πάσης αρχής υπό του Προέδρου, και τούτου κωλυομένου ή απόντος υπό του Αντιπροέδρου.

Εν Νεοχωρίω τη 26.1.1961 Το Κοινοτικό Συμβούλιο Αριστ. Μέμμος, Νικ. Καρανδρίκας, Γεώργ. Λούπας, Αντ. Πλάκας, Ιωάν. Καλαθάς Το Διοικητικό Συμβούλιο της συνισταμένης Βιβλιοθήκης

Αριστ. Μέμμος, Χρ. Παπανικολάου, Γεώργ. Χαρμαντζής, Κων. Χαρμαντζής

Το παραπάνω πρακτικό αποστέλλεται με έγγραφο στη Νομαρχία Αιτωλ/νίας την ίδια μέρα 26.1.1961 προς έγκρισιν από τη Νομαρχία. Ομως η Νομαρχία επιστρέφει τα δικαιολογητικά με το υπ' αριθ. 5830/15.2.61 έγγραφόν της, όπου συνιστά στην Κοινότητα ότι η απόφαση περί ιδρύσεως Κοινοτικής Βιβλιοθήκης πρέπει να υποβληθεί από το Κοινοτικό Συμβούλιο, και όλες οι αποφάσεις να συνταχθούν από το Κ.Σ. και όχι από το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης.

Στη συνέχεια επαναποστέλλονται τα δικαιολογητικά ιδρύσεως της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης στη Νομαρχία με αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου, εγκρίνονται από τη Νομαρχία και η Νομαρχία τα στέλνει με το

υπ' αριθ. 2538/23.5.1961 στο Υπουργείο Εσωτερικών - Δ/νση Τοπικής Αυτοδιοικήσεως για έγκριση. Το Υπουργείο Εσωτερικών, αφού τα ενέκρινε, εκδίδει Βασ. Διάταγμα υπ' αριθ. 576 και δημοσιεύεται στο υπ' αριθ. 140 ΦΕΚ της 30.8.61 τεύχος Α' που έχει ως εξής:

Περί συστάσεως εν τη Κοινότητι Νεοχωρίου - Ναυπακτίας ίδιο νομικό πρόσωπο, υπό το όνομα «ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ», καταγράφονται οι σκοποί και υπογράφεται.

Εν Κερκύρα τη 14 Αυγούστου 1961

ΠΑΥΛΟΣ Β.
Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΜΑΚΡΗΣ

Στη συνέχεια συνέρχεται το Κοινοτικό Συμβούλιο στις 24 Ιουνίου 1962, ημέρα Κυριακή και ώρα 5 μ.μ. στο γραφείο της Κοινότητας, παρόντων των μελών αυτού εκ των Αριστ. Μέμμου Προέδρου και συμβούλων, Ιωάννου Καλαθά, Γεωργίου Λούπα, Αντωνίου Πλάκα και Νικολάου Καρανδρίκα, και εν πλήρει απαρτία ευρεθέν, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Αρ. Μέμμος εισηγείται την ψήφισιν του Κανονισμού Διοικήσεως και Διαχειρίσεως της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης.

Τα μέλη ακούσαντα, ομοφώνως ψηφίζουν τον Κανονισμόν Διοικήσεως και Διαχειρίσεως της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης ως κάτωθι:

«ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ».

Άρθρον 1ο

Το ιδρυθέν υπό της Κοινότητος ίδιον νομικόν πρόσωπον υπό τον τίτλον «ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

δυνάμει της υπ' αριθ. 36/61

αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου νομίμως κυρωθείσης δια της υπ' αριθ. 57 αγ9/4112/62 πράξεως της Νομαρχίας, και στη συνέχεια εγκριθείσης δια του υπ' αριθ. 576/14.8.61 Β. Δ/τος δημοσιευθέντος εις το υπ' αριθ. 140/30.8.61 ΦΕΚ, διέπεται υπό των διατάξεων του άρθρου 145 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα.

Άρθρον 2

Η Κοινοτική Βιβλιοθήκη Νεοχωρίου διοικείται υπό πενταμελούς επιτροπής τελούσης υπό της Προεδρίας του εκάστοτε Προέδρου της Κοινότητος ή κατά τας διατάξεις του Κώδικος νομίμου αναπληρωτού του των τελευταίων μελών των οριζομένων υπό του Κ.Σ. εκλεγμένων δι' ενιαύσιον θητεΐαν πλην της πρώτης επιτροπής της οποίας η θητεία λήγει την 31 Δεκεμβρίου του επομένου έτους.

Άρθρον 3

Η Επιτροπή κατόπιν προ-

σκήσεως του Προέδρου της συνέρχεται και εκλέγει μεταξύ των μελών της αντιπρόεδρον, γραμματέα και έφορον.

Άρθρον 4

Τα καθήκοντα της επιτροπής και των εν τω προηγούμενō άρθρου προσώπων ως και τα τηρητέα υπ' αυτής βιβλία, ορίζονται εν άρθροις 5-10 του παρόντος.

Άρθρον 5

Η Διοικούσα Επιτροπή ευρίσκεται εν απαρτία παρισταμένης της απολύτου πλειοψηφίας του νομίμου αριθμού των μελών αυτής. Αι αποφάσεις αυτής λαμβάνονται κατά απόλυτον πλειοψηφίαν των παρόντων αν δεν ορίζεται άλλως εν τω Νόμω μετά την δημοσίευσιν δι' αυτού αποστέλλονται εν αντιγράφω εις διπλούν προς την Κοινότητα, δια της οποίας το εν υποβάλλεται εις την Νομαρχίαν.

Άρθρον 6

Πάσα προσφορά βιβλίων ή εντύπων πάσης φύσεως ή δωρεά ή ετέρα πράξις ελευθεριότητος προς την βιβλιοθήκην γινόμενη και μη δεσμεύουσα ταύτην ηθικώς, υλικώς ή άλλως πως, γίνεται αποδεκτή, δι' αποφάσεως της Διοικ. Επιτροπής δυναμένων την εναντίον εχόντων γνώμην αυτής να διατυπώσωσιν ταύτην εν τω πρακτικώ.

Άρθρον 7

Εις τους εισφέροντας αντίτυπα εκδότας, συγγραφείς, τυπογραφικούς οίκους και γενικώς φυσικά ή νομικά πρόσωπα χορηγείται άμα τη παραλαβή διπλότυπος απόδειξις υπογεγραμμένη υπό του τότε Προέδρου και του Γραμματέως. Εις τους εισφέροντας τεύχη χορηγείται απόδειξις άμα τη ολοκληρώσει εκάστου τόμου, εις δε τους εισφέροντας εφημερίδας και περιοδικά, άμα τη συμπληρώσει έτους και εν περιπτώσει διακοπής της παροχής προ του έτους άμα τη διακοπή της αποστολής.

Άρθρον 8

Παν έντυπον οιασδήποτε κατηγορίας ή φύσεως κτώμενον, δέον το ταχύτερον να σφραγίζεται υπό της σφραγίδος της βιβλιοθήκης εις το εξώφυλλον, εις το τελευταίον φύλλον και εις το μεσαίον χωρίς να καταστρέφεται ή να καλύπτεται δια του σφραγίσματος το έντυπον τμήμα του βιβλίου ή τεύχους και να καταγράφεται η λήψις

του εις τα βιβλία εισαγωγής, άτινα διατηρημένα εις στήλας φανερώνουν τον αύξοντα αριθμόν, την χρονολογίαν κτήσεως, τον τρόπον ταύτης, το όνομα του προμηθευτού, εκδότου, πωλητού, δωρητού κλπ. σχετικήν παρατήρησιν.

Επί της όπισθεν σελίδος της φερούσης τον τίτλον του ούτω καταχωρημένου εντύπου σημειούται συνεπυγμένως, ο αύξων αριθμός, ο αριθμός του βιβλίου εις ο κατεχωρίσθη το κτηθέν, και το έτος κτήσεως.

Εις την βιβλιοθήκην δέον να τηρούνται τρεις κατάλογοι.

1) Ο εις τοποθετήσεως περιλαμβάνων τα βιβλία εκάστης επιστήμης χωριστά κλπ., 2) ο συστηματικός, περιλαμβάνων τα βιβλία εκάστης επιστήμης κατά κλάδους αυτής και 3) ο Γενικός Αλφαβητικός περιλαμβάνων άπαντα τα βιβλία της βιβλιοθήκης κατά αλφαβητικήν σειράν των συγγραφέων αυτών, ήτοι κατά αλφαβητικήν σειράν των ονομάτων των. Ο πρώτος των εν λόγω καταλόγων είναι προορισμένος προς χρήσιν της υπηρεσίας, ο δεύτερος προς χρήσιν των εν τη βιβλιοθήκη προσερχομένων, αλλά υπό την επίβλεψιν και υπ' ευθύνην των εν τη βιβλιοθήκη εντεταλμένων υπαλλήλων ή μελών της Δ. Επιτροπής.

Άρθρον 9

Εις ουδένα απολύτως και εν ουδεμία περιπτώσει είναι επιτρεπτή η είσοδος εις το διαμέρισμα της βιβλιοθήκης. Εις τον παραβάτην επιβάλλεται η ποινή οριστικής απαγορεύσεως εισόδου, εις τον αρμόδιον υπάλληλον, υπαρχούσης υπαιτιότητος ποινή ανάλογη, και εν υποτροπή μέχρι απολύσεως.

Εις το εν λόγω διαμέρισμα φυλάσσονται πάντα τα βιβλία της βιβλιοθήκης, τα δε πολλαπλά μέχρι 2 αντίτυπα, τα επί πλέον εις την αποθήκην κλπ.

Άρθρον 10

Εν ουδεμία περιπτώσει επιτρέπεται ο δανεισμός βιβλίων εκτός της αιθούσης, οι παραβάται τιμωρούνται, ο δε αναγνώστης δια οριστικού αποκλεισμού εισόδου. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ο δανεισμός εις τα μέλη της Δ.Ε. και τούτο χάριν ειδικών μελετών και εις εξαιρετικάς περιπτώσεις και δι' ολιγοήμερον διάστημα. Ομοίως επιτρέπεται ο δανεισμός εις ειδικάς περιπτώσεις, εις επιστήμονας χάριν ειδικών μελετών και διά μικρόν χρονικόν διάστημα, αλλά εις τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν μόνον κατόπιν ομοφώνου αποφάσε-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

Διαβάσετε

ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Είναι δική σας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν -και μπορούμε πολλοί- να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον ανταποκρίσεως.

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

A. Η Ακαδημία Αθηνών κατά την πανηγυρική Συνεδρία της 28.12.2000 εβράβευσε το Κέντρο Δηλητηριάσεων και το Δ/ντή του Παύλο. Κ. Βλάχο.

Απόσπασμα
της εκδόσεως του Γενικού Γραμματέως
της Ακαδημίας Αθηνών Νικολάου Μαντζανιώτη
που αναγνώσθη κατά την πανηγυρική συνεδρία της 28ης Δεκεμβρίου 2000

Α. ΤΑΣΗ ΤΩΝ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Το βραβευόμενο Κέντρο, το μοναδικό στην Ελλάδα για την πρόληψη και αντιμετώπιση των δηλητηριάσεων, λειτουργεί από το 1975, καλύπτει όλη τη χώρα και, από 7ετίας, και την Κύπρο.

Στο Κέντρο λειτουργεί παράλληλα και υπηρεσία "Παροχής Πληροφοριών Τεματογένεσης" που πληροφορεί τους ιατρούς - Μαιεντήρες και τις μητέρες για την πιθανή τερατογόνο δράση φαρμάκων που έχουν ληφθεί κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης ή κατά τη διάρκεια του θηλασμού.

Σημαντική είναι η συμβολή του Κέντρου στην εκπαίδευση φοιτητών Ιατρικής και μεταπτυχιακή νοσηλευτών, φαρμακοποιών και γιατρών, καθώς και στον τομέα ενημέρωσης του κοινού, και κυρίως των γονέων, για την πρόληψη των δηλητηριάσεων στα παιδιά.

Το Κέντρο οργάνωσε και διεύθυνε καθ' όλη την 25ετία ο άριστος Επίκουρος καθηγητής κ. Παύλος Κ. Βλάχος, προς τον οποίο απευθύνονται θερμά συγχαρητήρια.

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 25 χρόνων συνεχούς λειτουργίας, απονέμεται βραβείο στο Κέντρο Δηλητηριάσεων του Νοσοκομείου Παιδών Π.Α. Κυριακού.

B. Η Βασιλική Κουβελά, στα πλαίσια της πολιτιστικής Ολυμπιάδας ποίησης, που διοργάνωσε ο Δήμος Λευκιμνίων, βραβεύτηκε για το ποίημά της «Επίλογος», το οποίο και μελοποιήθηκε.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αλήθεια! που ν' αποθέσουν
τα όνειρά τους οι νέοι...
Κλείνουν τ' αυτιά τους στις
κραυγές των λύκων.
Με τα λευκά, αμόλυντα χέ-
ρια της νιότης τους αντιστέ-
κονται....

Κοιτούν κατά πρόσωπο τους
δυνάστες τους και τους αρ-
νούνται.
Όμως.... η ζωή είναι πάντα
με το μέρος των ισχυρών
-στις μέρες μας-
Παρανόησαν τα λόγια του
Χριστού, ή τα ξέχασαν.
Οι άρχοντες.
Δεν βλέπουν τίποτα πια
μπροστά τους.

Όλα τα εξαγοράζουν με
χρήμα.

Κι ο κόσμος πονά, οι νέοι
γερνούν.

Όλα γίνονται διαστημόσκο-
νη. Ακόμα κι εμείς.
όλοι, και όλα... μέσα στον α-
μείλικτο χρόνο.

Κι οι σκουριασμένοι εγκέφα-
λοι

δεν κέρδισαν τίποτα,
δεν έχασαν τίποτα....

Μόνο να, κατάστρεψαν τη
νιότη μας με τ' ανθισμένα ό-
νειρά της,
μια φορά που κι εμείς, έτυχε
να περάσουμε πλάι της.

B. ΚΟΥΒΕΛΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ.

ΕΔΟΣΕ ΤΗ, ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ "Π. Α. ΚΥΡΙΑΚΟΥ,"
ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΝ

ΒΡΑΒΕΥΣΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΠΙ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΗΔΗ ΕΤΗ ΑΞΙΟΛΟΓΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΡΓΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ

ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΟΓΔΟΗ, ΕΠΙ ΕΙΚΑΔΙ ΕΤΟΥΣ ΔΙΣΧΙΛΙΟΣΤΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΤΖΑΝΙΩΤΗΣ

ΛΕΥΚΙΜΜΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ: «Η άλλη πόλη»

Ενα τραγούδι στο Ιόνιο, μια μελωδική φουσαρμόνικα, κάτω απ' την Πανσέληνο...

...Στην ψιλή άμμο μια παρέα που τραγουδά, τα δροσερά χαμόγελα των νέων κι η ζεστή καρδιά των Λευκιμνίων είναι όλη η Λευκίμμη.

Ο καταξιωμένος και ταλαντούχος μουσικοσυνθέτης Σπύρος Σαμοίλης φύτεψε μια ιδέα, «ένα κλωναράκι ελλής» στην πατρίδα του, για την Ολυμπιάδα που έφθασε, που φθάνει...Είμαστε προ των πυλών. Κι έτσι με την πρωτοβουλία του σαν καλλιτεχνικός διευθυντής στα πολιτιστικά δρώμενα του Δήμου, και με τη συμβολή βέβαια του Δήμου, οργάνωσε την Πανελλήνια Πολιτιστική Ολυμπιάδα ποίησης στην ήρεμη Λευκίμμη στις 12 και 13 Αυγούστου.

Ετσι συμμετείχαν πολλοί ποιητές απ' όλη την Ελλάδα απ' τους οποίους διακρίθηκαν οι 12. Κάποιοι τιμήθηκαν με ειδικά βραβεία. Απ' τα ποιήματα μελοποιήθηκαν τα 6. Εκ των οποίων το ένα «Επίλογος» είναι και της συμπατριωτισσάς μας, που διακρίθηκε με έπαινο και μελοποιήθηκε, της Βασιλικής Κουβελά (ηθοποιού - συγγραφέως), καθώς και με ειδικό βραβείο μελοποίησης.

Επίσης αυτό και τα άλλα πέντε, προτάθηκαν να αντιπροσωπεύσουν και συνοδεύσουν την Ολυμπιακή Φλόγα, όταν περάσει απ' τα Ιόνια και την Κέρκυρα που πήρε το μήνυμα του ποιήματός μου, που μιλάει για την αποφυγή της αλλοτρίωσης των ιδανικών και των ονείρων των νέων, που συνθλίβονται καθημερινά, κάτω απ' την εμπορευματοποίηση και τη χρηματική εξαγορά και την αλλοτρίωση επίσης απ' τον ξενόφερτο τρόπο ζωής, των πάντων. Μιλάει για τους πολέμους απ' τους ισχυρούς της γης (που το ονομάζουν κι αυτό ανθρωπισμό)...

Όπως λέει κι ο Πήτερ Μπρούκ ο ποιητής είναι ένας αγγελιοφόρος. Τα μηνύματά του είναι αγγέλματα, με τα οποία μπορούμε να συλλαβί-

σουμε μια κατάσταση, ένα έργο, μια ιδέα...Ετσι κι εγώ, συλλαβίσσα με τη βοήθεια όλων όσων τα αντελήφθησαν και τα εκτίμησαν κάποια πράγματα. Ευχαριστώ το Θεό, που είδε και άκουσε -εκτός απ' την κλωσύνη τους και την πανέμορφη μουσική τους- την προσπάθειά τους γι' αυτό το σκοπό, στη Λευκίμμη.

Ο Σπύρος Σαμοίλης, με την μοναδική μαεστρία και τη μουσική του παιδεία τα μελοποίησε και τους έδωσε ζωή. Είναι και τα 6 ονειρεμένα στη μουσική και το άκουσμά τους και μοναδικά. Ας τον βοηθήσει ο Θεός κι' αυτόν, κι εμάς, να παλαίψουμε με το σύνθετο ποίησης και μουσικής για ένα καλύτερο αύριο. Γιατί όπως είπε κι ο ποιητής, Κώστας Βίργος, η μουσική είναι ένα όπλο, που εξομαλύνει τα πάθη και τα μίσση.

Στην καλλιτεχνική βραδιά τιμώμενα πρόσωπα ήταν ο Κερκυραίος μουσικοσυνθέτης Γιώργος Κατσαρός, ο ποιητής Κώστας Βίργος και ο πρωταθλητής Ολυμπιονίκης Νίκος Κακλαμανάκης.

Παρέστησαν επίσης ο δήμαρχος Λευκιμνίων κ. Σπύρος Γατσούλης, ο νομάρχης, η περιφερειάρχης, βουλευτές, ο μητροπολίτης Ιονίων νήσων (Παξών Κερκύρας), ιερείς και συντελεστές των Δήμων καθώς και άλλοι επίσημοι.

Το πρόγραμμα παρουσία-

σαν: Το μουσικό μέρος η Φιλαρμονική Εταιρεία Λευκίμμης με τη διεύθυνση του Σπύρου Σαμοίλη. Οι ηθοποιοί της Κερκυραϊκής σκηνής, που απήγγειλαν, Λένα Χανδρινού, Σπύρος Βεργής και Ελσα Σαμοίλη. Τη δεύτερη βραδιά τα τραγούδια τραγούδησαν ο Γιάννης Γιαννιώτης, η Αγγελική Καβαδία και ο Νίκος Κουρής. Απήγγειλε η Έλσα Σαμοίλη.

Ακολούθησε μουσικό πρόγραμμα από την ορχήστρα και τη χορωδία της μουσικής Καλλιτεχνικής Ενωσης Λευκιμνίων και τραγούδησαν ο Κώστας Χρυσικόπουλος, ο Γιάννης Χρυσικόπουλος και η Αλεξάνδρα σε διεύθυνση Σπύρου Γαστεράτου.

Τέλος ο δήμαρχος Λευκιμνίων κ. Σ. Γατσούλης τίμησε τον συνθέτη Γιώργο Κατσαρό, τον ποιητή Κώστα Βίργο και τον Ολυμπιονίκη Νίκο Κακλαμανάκη με τιμητικές πλακέτες καθώς και τον Σ. Σαμοίλη.

B. ΚΟΥΒΕΛΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστώ όλους τους συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς μου, που με κάθε τρόπο έδειξαν την αμέριστη αγάπη και συμπάθειά τους στο πρόσωπό μου κατά την πρόσφατη περιπέτειά και τη δοκιμασία της υγείας μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Μνήμες από το '40

Το Γενάρη του καινούργιου χρόνου, του 2000, διαβάζοντας στον εβδομαδιαίο ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ «ΙΣΤΟΡΙΑ - 20ος Αιώνας. Η Ελλάδα του 1930-1940», είδα να δημοσιεύει και μια φωτογραφία με νέους με τις στολές της ΕΟΝ του Ιωάννου Μεταξά. Η φωτογραφία τραβήχτηκε στις 6.8.1938. Σ' αυτή διακρίνεται ο γράφων μπροστά χαιρετώντας με το δεξί χέρι υψωμένο. Διακρίνεται μάλιστα και το γαλόνι μου.

Το 1937 ο Αλέκος Φλώρος και ο Νίκος Καραδήμας, κατεβαίνοντας από το χωριό, που πήγαν για το Πάσχα, με βρήκαν στο Θέρμο που εργαζόμουν σ' ένα γαλακτοπωλείο. Με ρώτησε ο Αλέκος πόσο με πληρώνει το νέο μου αφεντικό.

Του είπα:

- 15 δραχ. το μήνα, τρώω και κοιμάμαι σπίτι του.

- Θέλεις να πας στην Πάτρα σ' ένα Ζαχαροπλαστείο - Γαλακτοπωλείο; Θα παίρνεις περισσότερα. Ξέρω μια Μπράνη που η καταγωγή της είναι από την Αράχωβα.

Του είπα ναι, και σε δυο βδομάδες βρισκόμουν στην Πά-

τρα.

Ήταν Μάιος του 1937, όταν έπιασα δουλειά στο Ζαχαροπλαστείο.

Το μαγαζί βρισκόταν στην οδό Αγίου Ανδρέου 130 και Γούναρη. Σε ένα μήνα έμαθα να φτιάχνω γλυκά, μπακλαβάδες, κρέμες, ρυζόγαλα κ.λπ.

Εκείνη την εποχή υπηρετούσαν στην Πάτρα στην Αστυνομία ο Θανάσης Σβούκας, ο Κώστας Σβούκας, ο Θανάσης Μερμηγκας, ο Δημητ. Ντάφυλλος, ο Βασίλης Σκύλαρης από τον Άγιο Δημήτριο και ο Γεώργιος Πατίλης από την Περίστα. Ήταν και οι φωτογράφοι Γεώργιος Γραβάνης, Σωτήρης Μαρούδας και Κώστας Πατερέκας ή Μπαλής. Ήταν ακόμη και μια αδερφή του Αριστείδη Μέμμου παντρεμένη η Λάμπρω και έλεγα ότι κάποιους έχω κι εγώ γνωστούς να μου λεν μια καλημέρα.

Μια ωραία πρωία φτάνει στο μαγαζί ο ελόπτης εργασίας του Ι.Κ.Α. και υποχρέωσε το αφεντικό μου να με γράψει στην κατάσταση του ΙΚΑ, μαζί με το άλλο προσωπικό και υποχρεώθηκε

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύσφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωριτές, ας έρθουν και αυτοί κοντά του.

K.M.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

ως της Δ.Ε. αποφαινομένης επί εγγράφου αιτήσεως του αναγνώστου και ενδιαφερομένου. Η είσοδος επιτρέπεται εις πάντας τους συμφορμένους με τον κανονισμόν και πάσα παράβασις συνεπάγεται ποινήν προσωρινής ή οριστικής απαγορεύσεως δια περαιτέρου είσοδον. Απαγορεύεται εις τον αναγνώστην να φέρει μεθ' αυτού βιβλία, ράβδον ή έτερα αντικείμενα, και αν έχει πρέπει να τα παραδώσει στον θυρωρόν και να τα παραλάβει εξερχόμενος.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η χάραξις γραμμών ή σημειώσεων πάσης φύσεως εις βιβλία ή και κακή χρήσις του εντύπου. Επίσης απαγορεύεται η ανάγνωσης εφημερίδων προς τέρψιν, πλην δια φιλολογικούς σκοπούς και μελέτας, Απαγορεύονται επίσης αι πάσης φύσεως ομιλίας δυνάμειν αι παρακωλύουσιν την εργασίαν του αναγνώστου κλπ.

Αρθρον 11

Επί των αποφάσεων του προϋπολογισμού, απολογισμού οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας επί εκποιήσεως ή ανταλλαγής ακινήτων ή επιβαρύνσεως αυτών δι' εμπραγμάτων δικαιωμάτων, αποδοχής δωρεών, κληρονομιών, ή κληροδοσιών και της συνομολογήσεως δανείων ανεξαρτήτως της νομιμότητος αυτών, απαιτείται σύμφωνος γνώμη του Κοινοτικού Συμβουλίου κατά τας διατάξεις του Κώδικος.

Αρθρον 12

Η Κοινοτική Βιβλιοθήκη έχει ιδίαν σφραγίδα, κυκλοτερώς φέρουσα εις μεν την περιφέρειαν τας λέξεις ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ...εις δε το κέντρον Β.Δ.

Αρθρον 13

Ο Πρόεδρος προεδρεύει της Διοικούσης Επιτροπής και εκπροσωπεί ταύτην ενώπιον πάσης αρχής, συγκαλεί τα μέλη αυτής εις συνεδριάσεις, υπογράφει τα πρακτικά των συνεδριάσεων και πάντα τα έγγραφα ομού μετά του Γραμματέως, εντέλλεται την πληρωμήν των εξόδων του προ/σμού και πάσης εκτάκτου δαπάνης, και υπογράφει τα χρηματικά εντάλματα. Συντάσσει τον Προϋπολογισμόν και Απολογισμόν.

Αρθρον 14

Ο Γραμματέας φυλάττει την σφραγίδα και τα αρχεία της Επιτροπής, τηρεί το βιβλίον Πρακτικών και πάντα τα αναφέροντα εν άρθρω 8 του παρόντος, το πρωτόκολλον και τα εντάλματα πληρωμής. Εκτελεί πάσαν αλληλογραφίαν και συνυπογράφει μετά του Προέδρου παν έγγραφον.

Αρθρον 15

Αι περί οργανισμού της υπηρεσίας οικονομικού έτους, διαχειρίσεως προϋπολογισμού και απολογισμού και

απολογισμού και του ελέγχου αυτών, εκποιήσεως ανταλλαγής ή μισθώσεως ακινήτων και συνομολογήσεως δανείων διατάξεις αι ισχύουσας επί των Κοινοτήτων εφαρμόζονται και επί των Νομικού προσώπου της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης. Η εκτέλεσις έργων και η προμήθεια πραγμάτων ενεργείται κατά τας εκάστοτε περί εκτελέσεως έργων και περί προμηθείας πραγμάτων υπό των Κοινοτήτων ισχύουσας διατάξεις.

Αρθρον 16

Τα μέλη της Δ.Ε. υποχρεούνται να προσέρχονται ανελλιπώς εις τας υπό του Προέδρου συγκαλούμενας εγγράφους συνεδριάσεις, να διασκέπτονται και να αποφασίζουν περί πάντων των αφορώντων εις την πρόδον της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης.

Αρθρον 17

Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ, καταργείται αποφάσει του Κοινοτικού Συμβουλίου της Κοινότητος ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ, εγκρινόμενης δια Βασιλικού Διατάγματος. Επερχομένης της καταργήσεως της το Κοινοτικό Συμβούλιον θέλει κανονίσει κατά νόμον τον τρόπον διαθέσεως εν γένει της περιουσίας ταύτης. Η παρούσα απόφασις έλαβε αύξοντα αριθμόν 36/62. Εφ' ω συνετάγη το παρόν Πρακτικόν και υπεγράφη ως έπεται.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
(Τ.Σ.) ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΜΕΜΜΟΣ
ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ,
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΛΑΚΑΣ,
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΥΠΑΣ,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΘΑΣ

Αυτά τα στοιχεία υπάρχουν στο Αρχείο της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης, που φαίνονται όλες οι ενέργειες για την ίδρυση της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης.

Βέβαια στη συνέχεια η Διοικούσα Επιτροπή εργάστηκε για τη συγκέντρωση διαφόρων βιβλίων, την καλή λειτουργία της. Ψυχή της όλης αυτής προσπάθειας ήταν ο αείμνηστος δάσκαλος Χρήστος Παπανικολάου, ο οποίος με την προσωπική του προσφορά κατόρθωσε να συγκεντρώσει μέχρι το θάνατό του περισσότερους από 700 τόμους διαφόρων βιβλίων. Ο ίδιος προσωπικά παρακολουθούσε την κίνηση, κατέγραφε τα βιβλία, που ελάμβανε η Βιβλιοθήκη, και γενικά εργαζόταν για την εύρυθμη λειτουργία της.

Μετά το θάνατο του αείμνηστου δασκάλου Χρ. Παπανικολάου, την όλην εργασίαν της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης άρχισε να την παρακολουθεί και να εργάζεται γι' αυτήν ο αείμνηστος συγχωριανός μας, πρώην Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης και Λαογράφος Δημήτριος Φούρλας, καταγράφοντας και ταξινομώντας ό-

λα τα βιβλία που συγκέντρωνε από δωρεές, από διάφορους συγγραφείς κλπ. Στο νέο έπιπλο της Βιβλιοθήκης, που ο Σύλλογός μας κατασκεύασε με δαπάνη του εκ δρχ. 500.000 δρχ., εις μνήμη του Ιατρού Κών/νου Φούρλα.

Ο αείμνηστος Δημ. Φούρλας έκανε και μια αξιόλογη εργασία, ταξινόμισε, τακτοποίησε όλα τα βιβλία, σε διάφορες κατηγορίες και με ανάλογες ταμπέλες σε: Λογοτεχνικά, Ιστορικά, Θρησκευτικά, Νεοελληνικά Λογοτεχνικά, Μυθιστορηματικά, Λεξικά, Εγκυκλοπαιδικά, Σχολικά, Ποιήματα - Παραμύθια κλπ. Πραγματικά αξίζουν έπαινοι στον αείμνηστον Δ. Φούρλα γι' αυτή την αξιόλογη εργασία. Οι δωρητές βιβλίων ήταν: Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Περί τα 350 υπολογίζονται τα βιβλία που πρόσφερε στη Βιβλιοθήκη), ως επίσης και πάρα πολλοί επώνυμοι Νεχωρίτες, οι δύο Σύλλογοι Αθηνών και Αμερικής, οι οποίοι βοήθησαν και οικονομικά, όπως και πολλοί επώνυμοι συγγραφείς, εκδότες κλπ.

Σήμερα υπάρχουν 810 τόμους καταγεγραμμένοι μέχρι 30 Ιουλίου 1999. Βέβαια μια απογραφή θα δείξει εάν υπάρχουν όλοι οι τόμοι ή έχουν γίνει πολλές ή λίγες αφαιρέσεις δίχως επιστροφή εσκεμένα ή μη. Ελπίζουμε ότι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ, που διορίστηκε από τον κ. Δήμαρχο Πλατάνου πέρυσι τον ΙΟΥΝΙΟ του 1999 θα συνεχίσει το έργο της παρακολουθήσεως, τόσον για τα βιβλία που εξακολουθούν να έρχονται, αλλά και για την συντήρηση, ταξινόμηση και εξασφάλιση των υπαρχόντων τόμων, των οποίων η αξία είναι πολύ μεγάλη και θα ήταν κρίμα να καταστραφεί το τεράστιο αυτό πνευματικό υλικό και το ερώτημα είναι, πως θα αξιοποιηθούν και πως θα διαφυλαχτούν.

Όμως θα αναφερθώ και στην υπάρχουσα βιβλιοθήκη στο γραφείο του πρώην Δημοτικού μας Σχολείου. Όπως γνωρίζετε από το 1997 διεκόψε τη λειτουργία το Δημοτικό μας Σχολείο ελλείψει μαθητών, και τα 2 παιδιά που υπήρχαν, ηγαίνονταν στο Σχολείο της Αράχωβας.

Το κτίριο του Δημοτικού Σχολείου μας παραχωρήθηκε από τον Δήμο Πλατάνου στο Σύλλογό μας, ο οποίος το διαμόρφωσε σε Πολιτιστικό Κέντρο. Εκτός των δύο αιθουσών που ο Σύλλογος τις διαμόρφωσε σε αίθουσα εκδηλώσεων και Λαογραφικό Μουσείο, υπάρχει και το γραφείο του Σχολείου, όπου διατηρείται το αρχείο και μία Βιβλιοθήκη με 300 περίπου βιβλία, ήτοι Ιστορικά - Φιλολογικά, Παιδαγωγικά - Λεξικά κλπ.

Επίσης και στην αίθουσα που διαμορφώθηκε σε Μουσείο υπάρχει και μία μεταλλική Βιβλιοθήκη με 150 περίπου βιβλία, σχολικά, Μυθολογίας κλπ. και πρέπει να δούμε πως θα αξιοποιηθούν και αυτά. **Κ. ΜΑΝΤΗΣ**

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Μαζί με την προσφορά βιβλίων, που είχαμε από την κ. Ελένη Χρήστου Κωτσάη για τον πλουτισμό της βιβλιοθήκης του Συλλόγου μας, λάβαμε και την επιστολή που ακολουθεί:

Προς : Διοικητικό Συμβούλιο Συλλόγου Νεοχωριτών Αθίνας

Από : Ελένη Κωτσάη

Θέμα : Δωρεά βιβλίων στον Σύλλογο

Ημερ. : 18 Δεκεμβρίου 2000

Αξιότιμοι κύριοι

Λαμβάνω την τιμή να δωρίσω εις μνήμην της γιαγιάς μου Ελένης Ιωάννου Κωτσάη και του παππού μου Ιωάννου Χρήστου Κωτσάη τα κάτωθι βιβλία, προκειμένου να εμπλουτίσουν τη συλλογή της υπό δημιουργία Βιβλιοθήκης του Συλλόγου Νεοχωριτών Αθίνας

1. Σπυρίδωνος Λάμπρου, Ιστορία της Ελλάδος: Από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι της Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως, 6 βιβλίοδετοι τόμοι, εκδ. Δημοσιουργία/Α.Α. Χαρίση, Αθήνα, 1988.
2. Ιωάννου Σταματάκου, Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας, εκδ. «Βιβλιοπρομηθευτική», Αθήνα, 1994.
3. Π. Γαρίδη και Μ. Δεληγιαννάκη, Σύγχρονο Λεξικό Πληροφορικής: Ελληνο-αγγλικό και Αγγλοελληνικό, 2η εκδ., Δίαιθος, Αθήνα, 1989.
4. Συλλογικό, Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, 16 τόμοι, εκδ. Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα.
5. Μισέη Φουκώ, Επιτήρηση και τιμωρία : η γέννηση της φυλακής, εκδ. Ράπνα, Αθήνα, 1989.
6. Ε.Η. Combrich, Ιστορία της Τέχνης, εκδ. Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέ-

ζης, Αθήνα.

7. Συλλογικό, Τρόποι σκέψης και βασικές έννοιες της Κοινωνιοθιολογίας : Μια εισαγωγή, εκδ. Κριτική, Αθήνα, 1991.

8. Θ. Λίποβατς, Ζητήματα Πολιτικής Ψυχοθιολογίας, εκδ. Εξάντας, Αθήνα, 1991. 9. Τ.Σ. Μιθ, Περί Ελευθερίας, εκδ. Επικούρος, Αθήνα, 1983.

10. Τ. Μπλάκινγκ, Η Έκφραση της Ανθρώπινης Μουσικότητας, εκδ. Νεφέλη, 1981.

11. G. Balandier, Πολιτική Ανθρωποθιολογία, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα.

12. P. Sarre, R. Pryce, A. Hodgkiss, Άνθρωπος και Περιβάλλον 1, εκδ. Π. Κουτσουμπός, Αθήνα, 1987.

13. J. Blunden, Άνθρωπος και Περιβάλλον 2, εκδ. Π. Κουτσουμπός, Αθήνα, 1988.

14. Συλλογικό, Πειραιάς: Κέντρο Ναυτιλίας και Πολιτισμού, εκδ. Έφεσος, Αθήνα, 2000.

15. Συλλογικό, Περί Πολιτικής, εκδ. Περίπλους, Αθήνα, 1988.

16. Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, Οδνός 1999 για τα Βαλκάνια και τις Παρευξείνιες Χώρες, εκδ. Ιανός, Θεσσαλονίκη, 1999.

17. Τ. Μόρισον, Sula, εκδ. Νεφέλη, Αθήνα, 1997.

Σε περίπτωση που δεν ευοδωθούν οι προσπάθειές σας για δημιουργία συλλογικής Βιβλιοθήκης, σας παρακαλώ να αποσταθούν στη Βιβλιοθήκη του χωριού ή στο Κοινοτικό κατάστημα Νεοχωρίου.

Μετά τιμής

Ελένη Χρ. Κωτσάη

* Δε βρίσκουμε λόγια να ευχαριστήσουμε την Ελένη Χρ. Κωτσάη για τη γενναία προσφορά της στο Σύλλογό μας.

Ευχόμαστε η χειρονομία της να βρει και πολλούς άλλους μιμητές. Το Διοικ. Συμβούλιο

Μνήμες από το '40

(Συνέχεια από τη σελίδα 7)

να μου δίνει ρεπό. Είχα ρεπό κάθε Πέμπτη.

Ξαναήρθε ο επόπτης τη δεύτερη εβδομάδα και μου είπε, «την Πέμπτη, που θα έχεις ρεπό, θα είσαι στα Γραφεία της Ε.Ο.Ν. στα Ψηλά Αλώνια».

Έτσι και έγινε.

Πήγα στα Γραφεία και αμέσως με έγραψαν στην ομάδα της περιφέρειας του τομέα Αγίου Ανδρέου. Μου δώσανε στολή, άσπρες μπότες, γραβάτα άσπρη και δίκτοχα με το σήμα της Ε.Ο.Ν. Σε δυο μήνες με κάνανε βαθμοφόρο.

Πήγα στο χωριό τον Αύγουστο στο πανηγύρι και ήμουνά όλο καμάρη με τη στολή. Ποιος ήμουνά εγώ!

Το '40 τον Οκτώβριο βρέθηκε στη Ναύπακτο στο παζάρι (26 Οκτωβρίου).

Στις 28 Οκτωβρίου μας κήρυξε η Ιταλία τον πόλεμο και βομβάρδισαν την Πάτρα.

Έφυγα από τη Ναύπακτο. Έπιασα Ψαθόπυργο, πήρα ένα λεωφορείο και έφτασα στην Πάτρα. Μας κατέβασε στην πλατεία Γεωργίου. Ήμουνά με τη στολή. Μόλις με είδαν βαθμοφόρο της Ε.Ο.Ν., με πήραν και με πήγαν στο τμήμα Αγίου

Ανδρέου, που μαζί με άλλους συναδέλφους μου μπήκαμε στη δουλειά. Κουβαλούσαμε τραυματίες στα Νοσοκομεία και σκοτωμένους στα Νεκροτομεία.

Εγώ με δυο άλλους βρεθήκαμε στη γωνία Αγίου Ανδρέου και Γούναρη. Στη μέση ακριβώς του δρόμου ήταν μια μεγάλη γούρνα από τη βόμβα των Ιταλών. Στο πεζοδρόμιο, κατά ψαργαρά μεριά, βλέπω μισό σακάκι με το αριστερό χέρι στο μανίκι.

Φώναξα και τους άλλους που ήρθαν εκεί. Ψάξαμε το σακάκι. Στην αριστερή τσέπη ήταν μια ταυτότητα.

Διαβάζουμε: Σπύρος Γ. Μάλλιος εκ Νεοχωρίου. Ναυπακτίας. Ήταν του αείμνηστου ΣΠύρου, που σκοτώθηκε στο βομβαρδισμό της Πάτρας. Πιο και στο Βάθος ήταν το υπόλοιπο σώμα.

Ήρθαν τα συνεργεία περισυλλογής πτωμάτων και τον πήγαν «εις τόπο χλοερό».

Εγώ πήρα τη βελεντούλα μου, που μου έδωσε η μάνα μου και σκαπέτησα στο χωριό.

Η φωτογραφία του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΑ με έφερε πίσω 60 χρόνια, να θυμηθώ τα νιάτα μου. **ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ U.S.A.**